

HÅNDBOG

OM DEN

ALMINDELIGE

LOVGIVNINGSPROCEDURE

En guide til Parlamentets arbejde som medlovgiver

November 2019

Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker
Direktoratet for Koordinering af Lovgivningsarbejdet og Udvalg
Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender (LEGI)

Formålet med denne håndbog er at informere Parlamentets medlemmer og personale. Håndbogen er udarbejdet af Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender (LEGI) og berører således på ingen måde Parlamentets standpunkter. Eftertryk og oversættelse til ikkekommercielle formål er tilladt, forudsat at kilden angives, og Europa-Parlamentet underrettes på forhånd og tilsendes et eksemplar. © Den Europæiske Union, 2019.

[LEGI Unit@europarl.europa.eu](mailto:LEGI.Unit@europarl.europa.eu)

FORORD

Det glæder os som næstformænd med ansvar for forlig i Europa-Parlamentet og som formand for Udvalgsformandskonferencen at kunne fremlægge denne ajourførte håndbog om den almindelige lovgivningsprocedure, der er udarbejdet af Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender. Formålet med denne håndbog er at give nogle praktiske oplysninger om, hvordan Parlamentet tilrettelægger sit arbejde i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure.

I den ottende valgperiode fandt der en række vigtige udviklinger sted, herunder indgåelsen af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, som trådte i kraft i april 2016, og den generelle revision af Parlamentets forretningsorden, som trådte i kraft i januar 2017.

Det er vigtigt, at alle relevante aktører i Parlamentet har kendskab til procedurerne med henblik på at styrke Parlamentets rolle som medlovgiver i vedtagelsen af EU-lovgivningen yderligere og øge den demokratiske legitimitet.

Vi anbefaler derfor denne håndbog til alle medlemmer, medarbejdere og andre med interesse i Parlamentets lovgivningsmæssige arbejde.

© Den Europæiske Union 2019 – EP/fotograf

Katarina BARLEY, Nicola BEER, Mairead McGUINNESS
Næstformænd med ansvar for forlig

Antonio TAJANI
Formand for
Udvalgsformandskonferencen

INDHOLD

1.	INDLEDNING.....	1
2.	DE VIGTIGSTE AKTØRER OG DERES ROLLER UNDER DEN ALMINDELIGE LOVGIVNINGSPROCEDURE	3
	2.1. Parlamentet	3
	2.2. Rådet	4
	2.3. Kommissionen	6
	2.4. Andre institutionelle aktører med tilknytning til den almindelige lovgivningsprocedure.....	8
3.	DEN ALMINDELIGE LOVGIVNINGSPROCEDURE	11
	3.1. Fremlæggelse af et lovforslag.....	11
	3.2. Førstebehandlingsstadiet	13
	3.2.1. Parlamentets førstebehandling.....	14
	3.2.2. Rådets førstebehandling.....	22
	3.3. Andenbehandling	24
	3.3.1. Parlamentets andenbehandling	25
	3.3.2. Rådets andenbehandling	26
	3.4. Forlig og tredjebehandling.....	26
4.	INTERINSTITUTIONELLE FORHANDLINGER.....	28
	4.1. Indledning	28
	4.2. Triloger	30
	4.3. Procedure for indledning af interinstitutionelle forhandlinger.....	31
	4.3.1. Parlamentet.....	32
	4.3.2. Rådet.....	35
	4.3.3. Kommissionen	35
	4.4. Aktører i de interinstitutionelle forhandlinger	36
	4.4.1. Parlamentet.....	36
	4.4.2. Rådet.....	36
	4.4.3. Kommissionen	37
	4.5. Gennemsigthed i Parlamentets arbejde og måder til at sikre ansvarliggørelse	39
5.	FORLIGSPROCEDUREN I DETALJER.....	41

6.	FÆRDIGGØRELSE, UNDERTEGNELSE OG OFFENTLIGGØRELSE AF DEN VEDTAGNE TEKST	44
6.1.	Juridisk-sproglig færdiggørelse	44
6.2.	Undertegnelse	45
6.3.	Offentliggørelse	45
7.	ANDRE PROCEDURER, HVOR PARLAMENTET ER INDDRAGET	46
7.1.	Særlige lovgivningsmæssige procedurer.....	46
7.1.1.	Høring	46
7.1.2.	Godkendelse.....	47
7.2.	Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.....	47
8.	DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE OM BEDRE LOVGIVNING.....	49
9.	DEN ALMINDELIGE LOVGIVNINGSPROCEDURE I TAL	53
10.	TERMINOLOGI.....	57
11.	NYTTIGE LINKS.....	61
	BILAG I - Artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.....	65
	BILAG II - Relevante regler for den almindelige lovgivningsprocedure.....	67
	BILAG III - Adfærdskodeks for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure	78
	BILAG IV - Rækkefølgen af formandskaberne for Rådet.....	81
	Bilag V — Konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union for de flertal og tærskelværdier, der anvendes i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure.....	82

1. INDLEDNING

Med Lissabontraktaten blev fælles beslutningstagning¹ officielt den "almindelige lovgivningsprocedure" (artikel 294 i TEUF²) og hovedreglen for vedtagelse af lovgivning på EU-niveau på langt de fleste af EU's arbejdsområder (se tekstboks 1).

Den almindelige lovgivningsprocedure (OLP) bygger på princippet om lighed mellem det direkte valgte Europa-Parlament, der repræsenterer EU's befolkning, og Rådet som repræsentant for medlemsstaternes regeringer. De to institutioner vedtager på forslag fra Kommissionen EU-lovgivning i fællesskab. Ingen af dem kan vedtage lovgivning alene uden den anden parts tilslutning, og begge lovgivere skal godkende en identisk tekst. Der kan opnås en sådan enighed ved hver af de tre mulige behandlinger under den almindelige lovgivningsprocedure. Hvis et lovforslag forkastes på noget tidspunkt i proceduren, eller Parlamentet og Rådet ikke kan nå til enighed om et kompromis, vedtages forslaget ikke, og proceduren afsluttes.

Det forsøges i denne håndbog at give et praktisk overblik over den almindelige lovgivningsprocedure som den vigtigste lovgivningsprocedure for vedtagelse af EU-lovgivning. Håndbogen begynder med to generelle kapitler, som giver en introduktion til de forskellige aktører og deres rolle i proceduren (kapitel 2) og til procedurens forskellige faser (kapitel 3). Kapitel 4 ser nærmere på de interinstitutionelle forhandlinger (hvordan Parlamentet får sit mandat, og hvad der sker i triloger), hvorefter der gives oplysninger om forligsproceduren (kapitel 5) og endelig om undertegnelsen og offentliggørelsen af den vedtagne tekst (kapitel 6).

Kapitel 8 indeholder mere baggrundsstof om den reviderede interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning, som trådte i kraft den 13. april 2016 og har haft vigtige konsekvenser for samarbejdet mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen ved at indføre en række initiativer og procedurer med henblik på bedre lovgivning.

Endelig indeholder vejledningen en kort oversigt over andre relevante procedurer, hvor Parlamentet spiller en rolle (kapitel 7), et kapitel med relevante statistikker om den almindelige lovgivningsprocedure (kapitel 9) og en liste over termer, forkortelser og akronymer (kapitel 10). I bilagene finder du bl.a. de mest relevante regler vedrørende den almindelige lovgivningsprocedure samt beslutningsflertal og tærskler efter brexit, der er relevante for den almindelige lovgivningsprocedure.

---

¹ I praksis bliver udtrykket "fælles beslutningstagning" stadig ofte anvendt i stedet for den officielle betegnelse "almindelig lovgivningsprocedure".

² Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Se bilag I for så vidt angår artikel 294 i TEUF.

Tekstboks 1 — Vigtige milepæle: fra fælles beslutningstagning til den almindelige lovgivningsprocedure

Traktater:

- **Maastrichttraktaten, november 1993:** Indførelse af den fælles beslutningsprocedure, som omfattede et begrænset antal lovgivningsområder (hovedsagelig det indre marked).
- **Amsterdamtraktaten, maj 1999:** Forenkling af den fælles beslutningsprocedure, som gjorde det muligt at indgå aftaler ved førstebehandlingen. Udvidelse af anvendelsesområdet til over 40 retsgrundlag (herunder transport, miljø, retlige og indre anliggender, beskæftigelse og sociale anliggender).
- **Nicetraktaten, februar 2003:** Udvidelse af anvendelsesområdet for den fælles beslutningsprocedure til flere områder.
- **Lissabontraktaten, december 2009:** Fælles beslutningstagning bliver officielt "den almindelige lovgivningsprocedure", som dækker 85 af Unionens arbejdsområder (herunder landbrug, fiskeri og den fælles handelspolitik).

Interinstitutionelle aftaler:

- **Fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure, 2007¹:** fastlægger den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure. Erklæringen, som blev vedtaget i 1999, blev revideret i 2007, hvor man udtrykkeligt anerkender betydningen af "trilogssystemet" i hele den fælles beslutningsprocedure.
- **Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, 2010²:** fastlægger foranstaltninger med henblik på at udvide dialogen mellem Parlamentet og Kommissionen og forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet om procedurer og planlægning; indeholder bestemmelser om Kommissionens møder med eksperter, tilsendelse af fortrolige oplysninger til Parlamentet, forhandling og indgåelse af internationale aftaler og tidsplanen for Kommissionens arbejdsprogram.
- **Interinstitutionel aftale om bedre lovgivning, 2016³:** aftale mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, som trådte i kraft i april 2016 og erstattede den tidligere aftale fra 2003. Den fastlægger en række initiativer og procedurer, som der er opnået enighed om mellem de tre institutioner med henblik på bedre lovgivning, og vedrører planlægning, bedre lovgivningsværktøjer, herunder konsekvensanalyser og offentlige høringer og høringer af interessenter, valg af retsgrundlag, delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, gennemsigtighed, gennemførelse og forenkling.

---

¹ Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 30. juni 2007 om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure. [EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.](#)

² Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen. [EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47](#)

³ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning. EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1

2. DE VIGTIGSTE AKTØRER OG DERES ROLLER UNDER DEN ALMINDELIGE LOVGIVNINGSPROCEDURE

2.1. Parlamentet

De nærmere bestemmelser om den måde, som Parlamentet arbejder på, herunder dets interne organisering og beslutningsprocesser, er fastlagt i dets **forretningsorden**. I Parlamentet udføres lovgivningsarbejdet af de(t) ansvarlige¹ parlamentsudvalg². Hvert enkelt lovforslag, som er henvist til et udvalg, overdrages til en politisk gruppe (som regel efter at udvalgskoordinatorerne har truffet afgørelse herom), som udpeger en "**ordfører**" til at udarbejde betænkningen på udvalgets vegne. Andre politiske grupper kan udpege "**skyggeordførere**" til at koordinere deres holdning til den pågældende sag i udvalget.

Formanden er ansvarlig for at lede udvalgets og dets koordinators møder. Formanden træffer afgørelse om afstemningsprocedurerne og om, hvorvidt ændringsforslag kan antages til behandling. Formanden leder også interinstitutionelle forhandlinger.

Ved begyndelsen af valgperioden kan hver af de politiske grupper udpege et medlem, der skal fungere som **koordinator** i udvalget. Koordinatorerne mødes for lukkede døre, ofte i tilknytning til udvalgsmøderne. Udvalget kan overdrage dem beføjelse til at træffe afgørelse om fordelingen af betænkninger og udtalelser mellem grupperne, om afholdelse af høringer i udvalget, om bestilling af undersøgelser, om udvalgsdelegationer og andre spørgsmål, der har væsentlig betydning, eller som er knyttet til tilrettelæggelsen af udvalgets arbejde.

I forbindelse med interinstitutionelle forhandlinger under første- og andenbehandlinger repræsenteres Parlamentet af et **forhandlingsteam**, der ledes af ordføreren under forsæde af formanden for de(t) kompetente udvalg eller af en af formanden udpeget næstformand. Forhandlingsteamet omfatter som et minimum skyggeordførerne fra hver af de politiske grupper, der ønsker at deltage (forretningsordenens artikel 74). Se kapitel 4 for yderligere oplysninger om de interinstitutionelle forhandlinger.

De parlamentariske udvalg og deres medlemmer bistår i deres lovgivningsarbejde på administrativt plan af udvalgssekretariaterne (som tilrettelægger udvalgsmøderne og planlægningen og yder støtte og rådgivning vedrørende udvalgsarbejdet), af de politiske gruppers rådgivere (som yder støtte og rådgivning til deres respektive gruppers koordinators og til individuelle medlemmer), af medlemmernes assistenter og af andre parlamentariske tjenester, herunder Enheden for Lovgivningsmæssige

---

¹ Undertiden også kaldet "korresponderende" udvalg, se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1.

² Bilag VI i Parlamentets forretningsorden beskriver de beføjelser og ansvarsområder, der er tildelt hvert af Parlamentets stående udvalg (som der er 20 af).

Anliggender (LEGI), Juridisk Tjeneste, Direktoratet for Retsakter, temaafdelingerne, Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS), EP's pressetjeneste og Generaldirektoraterne for Oversættelse og Tolkning. Ved tredjebehandlingen koordinerer LEGI den administrative bistand til Parlamentets delegation til Forligsudvalget.

Tekstboks 2 - Parlamentets politiske organer

Formandskonferencen (forretningsordenens artikel 26/27) består af Parlamentets formand og formændene for de politiske grupper. Den er ansvarlig for Parlamentets overordnede politiske ledelse og de politiske aspekter af dets aktiviteter, herunder tilrettelæggelsen af Parlamentets arbejde, forbindelserne med Den Europæiske Unions andre institutioner og organer og forbindelserne med tredjelande. Dens møder finder normalt sted i ugen før og under mødeperioderne i Strasbourg (sædvanligvis torsdag formiddag).

Præsidiet (forretningsordenens artikel 24/25) består af Parlamentets formand, dets 14 næstformænd (hvoraf tre er ansvarlige for forlig) samt de fem kvæstorer, der har en rådgivende funktion. Det beskæftiger sig med administrative og finansielle spørgsmål vedrørende institutionens drift. Dets møder finder normalt sted mandag aften under mødeperioderne i Strasbourg.

Udvalgsformandskonferencen (forretningsordenens artikel 29): består af formændene for alle stående og særlige parlamentariske udvalg. Den fører tilsyn med udviklingen i udvalgenes arbejde og sikrer samarbejde og koordinering mellem udvalgene. Den retter desuden henstillinger til Formandskonferencen om bl.a. dagsordenen for kommende mødeperioder. Dens møder finder normalt sted tirsdag under mødeperioderne i Strasbourg. Den vælger sin formand blandt sine medlemmer for en periode på to et halvt år.

2.2. Rådet

Rådet repræsenterer medlemsstaternes regeringer. Det består af nationale ministre fra hvert enkelt EU-land og mødes i en række forskellige sammensætninger alt efter emneområde for at vedtage love og koordinere politikker. Rådet udøver lovgivningsfunktioner sammen med Parlamentet (artikel 16, stk. 1, i TEU). Det arbejder på tre forskellige niveauer: **Arbejdsgrupper** forbereder arbejdet i komitéen af faste repræsentanter for medlemsstaternes regeringer (De Faste Repræsentanternes Komité, **Coreper**), som bl.a. forbereder arbejdet i de forskellige sammensætninger af **Rådet**.

De møder, der afholdes på alle disse tre niveauer, ledes af den medlemsstat, der varetager det roterende, seks måneder lange **rådsformandskab**¹.

---

¹ Bortset fra Udenrigsrådet, der normalt har den højtstående repræsentant som formand, varetages formandskabet for Rådet på skift af EU-medlemsstaterne et halvt år ad gangen (fra 1. januar til 30. juni eller fra 1. juli til 31. december). Formandskabet leder Rådets og dets forberedende organers samlinger og møder og repræsenterer Rådet i forbindelserne med de øvrige EU-institutioner. Rækkefølgen for det "roterende" formandskab udarbejdes af Rådet (se listen i bilag IV).

Dagsordenerne for Rådets samlinger afspejler det arbejde, der er udført i Coreper og i de relevante arbejdsgrupper og udvalg. De består af **A-punkter**, der godkendes uden drøftelse efter aftale med Coreper, og **B-punkter**, der drøftes.

Coreper mødes i to forskellige sammensætninger:

Coreper II: består af de faste repræsentanter ved Den Europæiske Union, og forsædet føres af den faste repræsentant for den medlemsstat, der har formandskabet. Det forbereder arbejdet i fire rådssammensætninger: økonomiske og finansielle anliggender; udenrigsanliggender; almindelige anliggender; retlige og indre anliggender. Dets arbejde forberedes af "**Anticigruppen**".

Coreper I: består af de stedfortrædende faste repræsentanter ved Den Europæiske Union, og forsædet føres af den stedfortrædende faste repræsentant for den medlemsstat, der har formandskabet. Det forbereder arbejdet i seks rådssammensætninger: landbrug og fiskeri¹; konkurrenceevne; uddannelse, ungdom, kultur og sport; beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik; miljø; transport, telekommunikation og energi. Dets arbejde forberedes af "**Mertensgruppen**".

Som nævnt bliver Corepers arbejde på sin side forberedt af over 150 arbejdsgrupper og udvalg, der benævnes "Rådets forberedende organer". Disse organers rolle kan sammenlignes med de parlamentariske udvalg i Parlamentet: De mødes regelmæssigt for at behandle lovforslag og tage sig af andre opgaver til forberedelse af Rådets beslutningstagning.

De fleste arbejdsgrupper og udvalg, som består af eksperter fra medlemsstaterne, nedsættes af Coreper og sammensættes i forhold til det pågældende emne og til det område, der dækkes af den rådssammensætning, de skal støtte².

Rammerne og principperne for Rådets beslutningsprocedurer er fastlagt i dets **forretningsorden**³. På samme måde som Parlamentets Generalsekretariat sikrer Rådets Generalsekretariat koordinering i Rådets beslutningsproces. Det spiller en vigtig rolle som juridisk rådgiver (via dets Juridiske Tjeneste) og tager sig af logistik, protokoller (institutionel hukommelse) og mægling. Det har en central funktion som støtte for formandskaberne.

---

¹ Veterinær- og plantesundhedsspørgsmål samt alle dossierer, der vedrører den fælles fiskeripolitik, forberedes af Coreper I. En del af arbejdet i Landbrugs- og Fiskerirådet, navnlig alle dossierer, der vedrører den fælles landbrugspolitik, forberedes dog af **Specialkomitéen for Landbrug (CSA)**.

² Nogle udvalg som Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Handelspolitikudvalget og Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité er nedsat direkte i henhold til traktaten eller som følge af mellemstatslige afgørelser eller rådsafgørelser. Disse udvalg er for det meste stående udvalg og har ofte en udpeget eller valgt formand. Derudover kan der nedsættes ad hoc-udvalg til specifikke formål, som ophører med at eksistere, når deres formål er opfyldt.

³ Rådets afgørelse 2009/937/EU af 1. december 2009 om vedtagelse af Rådets forretningsorden, [EUT L 325 af 11.12.2009, s. 35](#)

2.3. Kommissionen

Kommissionen repræsenterer den almene interesse i Den Europæiske Union som helhed (i modsætning til de enkelte medlemsstaters interesser) og er bl.a. ansvarlig for at foreslå lovgivning, gennemføre beslutninger, overvåge anvendelsen af EU-retten og sikre overholdelsen af Unionens traktater. Kommissionen består af **kommissærkollegiet** med en formand og 27 kommissærer, dvs. et medlem fra hver medlemsstat¹. Kollegialiteten, som betyder, at alle Kommissionens medlemmer i fællesskab er ansvarlige for de beslutninger og foranstaltninger, der træffes, er det afgørende princip for alle beslutningsprocedurer inden for Kommissionen, det være sig i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslag (f.eks. høringer på tværs af tjenestegrenene eller kommissærernes kabinetters møder) eller under de interinstitutionelle forhandlinger. Rammerne og principperne for Kommissionens beslutningsprocedurer er fastlagt i dens **forretningsorden**.

I november 2014 besluttede Kommissionens formand Jean-Claude Juncker at organisere Kommissionen på en anden måde end sine forgængere, ved at udpege syv næstformænd, der handler på vegne af formanden inden for deres respektive ansvarsområder. Næstformændene får ansvaret for nogle veldefinerede prioriterede projekter og styrer og koordinerer arbejdet i hele Kommissionen inden for hovedområderne i formandens politiske retningslinjer².

Traktaten giver Kommissionen kvasi-monopol på lovgivningsinitiativet (artikel 17, stk. 2, i TEU)³. Kommissionen er derfor ansvarlig for at udarbejde næsten alle foreslåede retsakter, navnlig under den almindelige lovgivningsprocedure. Kommissionen foretager med henblik på udarbejdelsen af et lovforslag omfattende høringer af interessenter og offentligheden, tager hensyn til rapporter fra eksperter og kan vedtage **grøn- og hvidbøger**⁴ (men gør det ikke systematisk) osv. Den gennemfører desuden en konsekvensanalyse for at klarlægge de direkte og indirekte konsekvenser af en foreslået foranstaltning⁵.

---

¹ I henhold til traktaterne skal Kommissionen fra den 1. november 2014 bestå af et antal medlemmer, der svarer til to tredjedele af antallet af medlemsstater, medmindre Det Europæiske Råd med enstemmighed beslutter at ændre dette antal (artikel 17, stk. 5, i TEU). I maj 2013 besluttede Det Europæiske Råd, at Kommissionen indtil videre fortsat skal bestå af et antal medlemmer, der svarer til antallet af medlemsstater.

² Se meddelelse C(2014) 9004 om Europa-Kommissionens arbejdsmetoder 2014-2019.

³ Se tekstboks 5 i kapitel 3.1 om initiativretten til at foreslå EU-lovgivning.

⁴ Grønbøger er kommissionsdokumenter, der skal skabe debat om bestemte emner på EU-plan. De opfordrer de relevante organer eller personer til at deltage i en høringsproces. Grønbøger kan resultere i lovgivningsmæssige udviklinger, der beskrives i hvidbøger. Hvidbøger indeholder forslag til EU-tiltag inden for et bestemt område, somme tider i forlængelse af en grøn bog. Formålet er at igangsætte en debat med deltagelse af offentligheden, berørte parter, Parlamentet og Rådet med henblik på at gøre lettere at opnå en politisk konsensus.

⁵ Ifølge Kommissionens meddelelse [C\(2014\)9004](#) om Europa-Kommissionens arbejdsmetoder 2014-2019 "bør alle initiativer, der kan forventes at få betydelige direkte økonomiske, sociale eller miljømæssige virkninger, ledsages af en konsekvensanalyse og en positiv udtalelse fra Udvalget for Konsekvensanalyse. Dette princip finder også anvendelse på delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der forventes at få væsentlige virkninger." I virkeligheden var mange lovforslag imidlertid på tidspunktet for udgivelsen af denne håndbog ikke ledsaget af konsekvensanalyser ([se Parlamentets aktivitetsrapport om den almindelige lovgivningsprocedure 2014-2016](#)).

Kommissionens forslag vedtages af kommissærkollegiet på grundlag af enten en skriftlig procedure (ingen drøftelser blandt kommissærerne) eller en mundtlig procedure (sagen drøftes i kommissærkollegiet).

Forslaget sendes samtidig til Parlamentet og Rådet, hvilket markerer begyndelsen på den almindelige lovgivningsprocedure¹. Som forklaret nærmere i tekstboks 3 kan Kommissionen til enhver tid, men under visse betingelser, ændre sit forslag eller trække det tilbage, så længe Rådet ikke har truffet afgørelse (dvs. inden Rådet vedtager sin førstebehandlingsholdning).

Kommissionen støtter gennem hele lovgivningsproceduren de to lovgivere ved at give tekniske forklaringer og varetage funktionen som uvildig mægler og facilitator under de interinstitutionelle forhandlinger.

Tekstboks 3 - Tilbagetrækninger

Domstolens retspraksis har bekræftet, at Kommissionen har ret til at trække sine lovforslag tilbage under særlige betingelser. I sin dom af 14. april 2015 (sag C-409/13) analyserede Domstolen Kommissionens ret til at trække sine lovforslag tilbage i henhold til artikel 293, stk. 2, i TEUF og præciserede derved rækkevidden af denne ret.

Domstolen mindede om, at Kommissionens ret til at ændre eller trække sit forslag tilbage til enhver tid, så længe Rådet ikke har truffet afgørelse (dvs. inden Rådets førstebehandlingsholdning), fulgte direkte af Kommissionens initiativret. Den præciserede dog, at den pågældende ret ikke var en "vetoret" og nødvendigvis var afgrænset af de øvrige institutioners beføjelser.

Domstolen fastslog, at en tilbagetrækning fra Kommissionens side skal behørigt begrundes over for de to lovgivere og om nødvendigt understøttes af overbevisende omstændigheder.

Domstolen tilføjede, at Kommissionen har ret til at trække et lovforslag tilbage, hvis en planlagt ændring fra Parlamentets og Rådets side forvansker det på en sådan måde, at forslagens oprindelige mål ikke kan nås, og dermed frarøver forslaget dets berettigelse, under behørig hensyntagen til ånden af loyalt samarbejde mellem institutionerne.

Ifølge punkt 9 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning fra 2016 (se kapitel 8) vil Kommissionen skulle give en begrundelse for en tilbagetrækning og, hvis det er relevant, en angivelse af de påtænkte efterfølgende skridt sammen med en nøjagtig tidsplan. Den vil skulle foretage passende interinstitutionelle høringer og tage behørigt hensyn til og reagere på de to lovgiveres holdninger.

Det hedder i forretningsordenens artikel 38, stk. 4, at hvis Kommissionen agter at tage et forslag tilbage, indbyder det kompetente udvalg den relevante kommissær til et møde for at drøfte denne hensigt (Rådets formandskab kan ligeledes indbydes). Hvis det kompetente udvalg ikke

---

¹ I overensstemmelse med protokol nr. 2 til Lissabontraktaten skal Kommissionen samtidig med fremsendelsen til de to lovgivere sende et udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, som inden for en frist på otte uger kan fremsætte begrundede udtalelser om, hvorvidt udkastet til lovgivningsmæssig retsakt overholder nærhedsprincippet. Se kapitel 2.4 for yderligere oplysninger.

kan godkende, at forslaget tages tilbage, kan det anmode Kommissionen om at afgive en redegørelse for Parlamentet.

2.4. Andre institutionelle aktører med tilknytning til den almindelige lovgivningsprocedure

Det Europæiske Råd: består af medlemsstaternes stats- og regeringschefer samt af sin formand og Kommissionens formand. Den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik deltager i dets arbejde. Det Europæiske Råd træder normalt sammen to gange hvert halvår, men det kan indkaldes til ekstraordinære møder, når situationen kræver det. Medmindre andet er fastsat i traktaterne, træffes Det Europæiske Råds beslutninger ved konsensus, og de fører til konklusioner fra Det Europæiske Råd. Det fastslås tydeligt i artikel 15 i TEU, at Det Europæiske Råd ikke udøver nogen lovgivende funktioner. Dets konklusioner, der skal give impulser til Unionens udvikling og fastlægge overordnede politiske retningslinjer og prioriteringer, påvirker ikke desto mindre ofte dossierer under den almindelige lovgivningsprocedure. Parlamentet har tidligere beklaget sig over konklusioner fra Det Europæiske Råd, der berørte det specifikke indhold af lovgivningsdossierer, da de pågældende konklusioner risikerede at frarøve lovgiverne deres frihed til at vedtage den lovgivning, som de finder hensigtsmæssig.

Nationale parlamenter: Artikel 12 i TEU definerer de nationale parlamenters rolle, som består i, at de *"bidrager aktivt til, at Unionen kan fungere tilfredsstillende"*. Adskillige andre bestemmelser i traktaterne giver de nationale parlamenter særlige rettigheder, navnlig med hensyn til kontrollen af, hvorvidt et udkast til lovgivningsmæssig retsakt overholder nærhedsprincippet. Protokol nr. 1 og 2, der er knyttet som bilag til traktaterne, beskriver denne rolle yderligere.

Ifølge protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle og protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet har det enkelte nationale parlament otte uger til at afgive en **begrundet udtalelse** med forklaring på, hvorfor det mener, at et udkast til lovgivningsmæssig retsakt¹ ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Med henblik på at respektere denne frist kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg ikke foretage den endelige afstemning, før de otte uger er gået².

Hvert nationalt parlament har to stemmer. I lande, hvor parlamentet har to kamre, har hvert kammer én stemme.

---

¹ Ifølge artikel 3 i protokol nr. 2 forstås ved udtrykket udkast til lovgivningsmæssig retsakt "forslag fra Kommissionen, initiativer fra en gruppe medlemsstater, initiativer fra Europa-Parlamentet, anmodninger fra Domstolen, henstillinger fra Den Europæiske Centralbank og anmodninger fra Den Europæiske Investeringsbank, der tager sigte på vedtagelse af en lovgivningsmæssig retsakt".

² Bortset fra de hastetilfælde, der er omhandlet i artikel 4 protokol nr. 1, se forretningsordenens artikel 43.

Hvis mindst en tredjedel af de nationale parlamenter er af den opfattelse, at et udkast ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, skal det tages op til fornyet overvejelse af Kommissionen (eller den anden institution, som det hidrører fra) ("**gult kort**"). Denne tærskel falder til en fjerdedel for et udkast til lovforslag, der er forelagt på grundlag af artikel 76 i TEUF (retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde). Efter en fornyet gennemgang kan den institution, som udkastet hidrører fra, beslutte at opretholde det, ændre det eller trække det tilbage.

Endvidere skal Kommissionen, hvis et flertal af de nationale parlamenter ikke mener, at et udkast til lovforslag er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure tage udkastet op til fornyet overvejelse ("**orange kort**"). Efter en sådan fornyet overvejelse kan Kommissionen beslutte at opretholde forslaget, ændre det eller trække det tilbage. Hvis Kommissionen beslutter at opretholde forslaget, skal den lovgivende myndigheds to parter inden afslutningen af førstebehandlingen overveje, om forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Hvis Parlamentet med simpelt flertal og Rådet med et flertal på 55 % af sine medlemmer mener, at forslaget ikke er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, vil forslaget ikke blive viderebehandlet.

Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen, bestående af Domstolen og Retten, med hjemsted i Luxembourg): fortolker primær og afledt EU-ret og træffer afgørelse om gyldigheden af afledt ret. EU-lovgivning kan anfægtes af medlemsstaterne, Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller enkeltpersoner, selskaber eller organisationer inden for to måneder fra offentliggørelsen i EU-Tidende eller til enhver tid gennem et præjudicielt spørgsmål forelagt af en national retsinstans. Domstolen sikrer også, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser i henhold til traktaterne (traktatbrudsprocedurer), og efterprøver lovligheden af Den Europæiske Unions institutioners, organers, kontorers eller agenturers passivitet.

Parlamentet deltager i sager ved Domstolen (Domstolen og Retten) for at forsvare institutionens interesser, rettigheder og beføjelser, navnlig i sager vedrørende en lovgivningsmæssig retsakt, der er vedtaget af Parlamentet (alene eller sammen med Rådet). Parlamentet kan anfægte en lovgivningsmæssig retsakt, f.eks. fordi den ikke er blevet vedtaget korrekt i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure, eller forsvare en retsakt vedtaget efter denne procedure, hvis dens gyldighed er blevet anfægtet af enkeltpersoner.

EU-Domstolen kan i særlige tilfælde, der er fastsat i traktaterne, anmode om et forslag til retsakt under den almindelige lovgivningsprocedure (artikel 294, stk. 15, TEUF). EU-Domstolen kan gøre dette i forbindelse med spørgsmål som statuten for Domstolen og oprettelse af specialretter tilknyttet Retten (se også tekstboks 5 i kapitel 3.1).

Den Europæiske Centralbank (ECB, med hjemsted i Frankfurt, Tyskland): er centralbanken for landene i euroområdet, og dens vigtigste mål er at opretholde prisstabilitet i euroområdet. Inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme er ECB

nu også ansvarlig for tilsynet med banker i euroområdet eller i de medlemsstater, der deltager i bankunionen. ECB kan i særlige tilfælde, der er fastsat i traktaterne, fremsætte henstilling om et forslag til retsakt under den almindelige lovgivningsprocedure (artikel 294, stk. 15, TEUF). ECB kan gøre dette med henblik på lovgivning vedrørende visse artikler i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget (EØSU og RU, begge med hjemsted i Bruxelles): skal høres af Kommissionen, Parlamentet og Rådet i de tilfælde, hvor det er fastsat i traktaten (generelt om politikker, der vedrører deres respektive interesser). I tilfælde, hvor der under den almindelige lovgivningsprocedure er krav om, at et af eller begge udvalgene skal høres, kan Parlamentet ikke vedtage sin holdning ved førstebehandlingen, før det har modtaget udvalgenes udtalelser. Parlamentet, Rådet eller Kommissionen kan give udvalgene en frist for fremsættelse af deres udtalelser (artikel 304 og 307 i TEUF). Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger. De to udvalg kan desuden vedtage udtalelser på eget initiativ.

EØSU er et rådgivende EU-organ, der består af repræsentanter for arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer og for andre aktører, der er repræsentative for civilsamfundet (navnlig på det socioøkonomiske, borgerretlige, faglige og kulturelle område; artikel 301-304 i TEUF). RU er et rådgivende EU-udvalg, der består af repræsentanter for regionale og lokale myndigheder (artikel 300 og 305-307 i TEUF). Desuden har RU ret til at anlægge sag ved Domstolen med påstand om annullering af en lovgivningsmæssig retsakt på grund af overtrædelse af nærhedsprincippet¹.

---

¹ På tidspunktet for udgivelsen af denne håndbog er dette endnu ikke sket i praksis.

3. DEN ALMINDELIGE LOVGIVNINGSPROCEDURE

Efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten kan to typer procedurer føre til vedtagelse af lovgivningsmæssige retsakter (dvs. forordninger, direktiver eller afgørelser), nemlig den almindelige lovgivningsprocedure (som behandles i dette kapitel) og den særlige lovgivningsprocedure i specifikke tilfælde, der er fastsat i traktaterne (som behandles i kapitel 7).

3.1. Fremlæggelse af et lovforslag

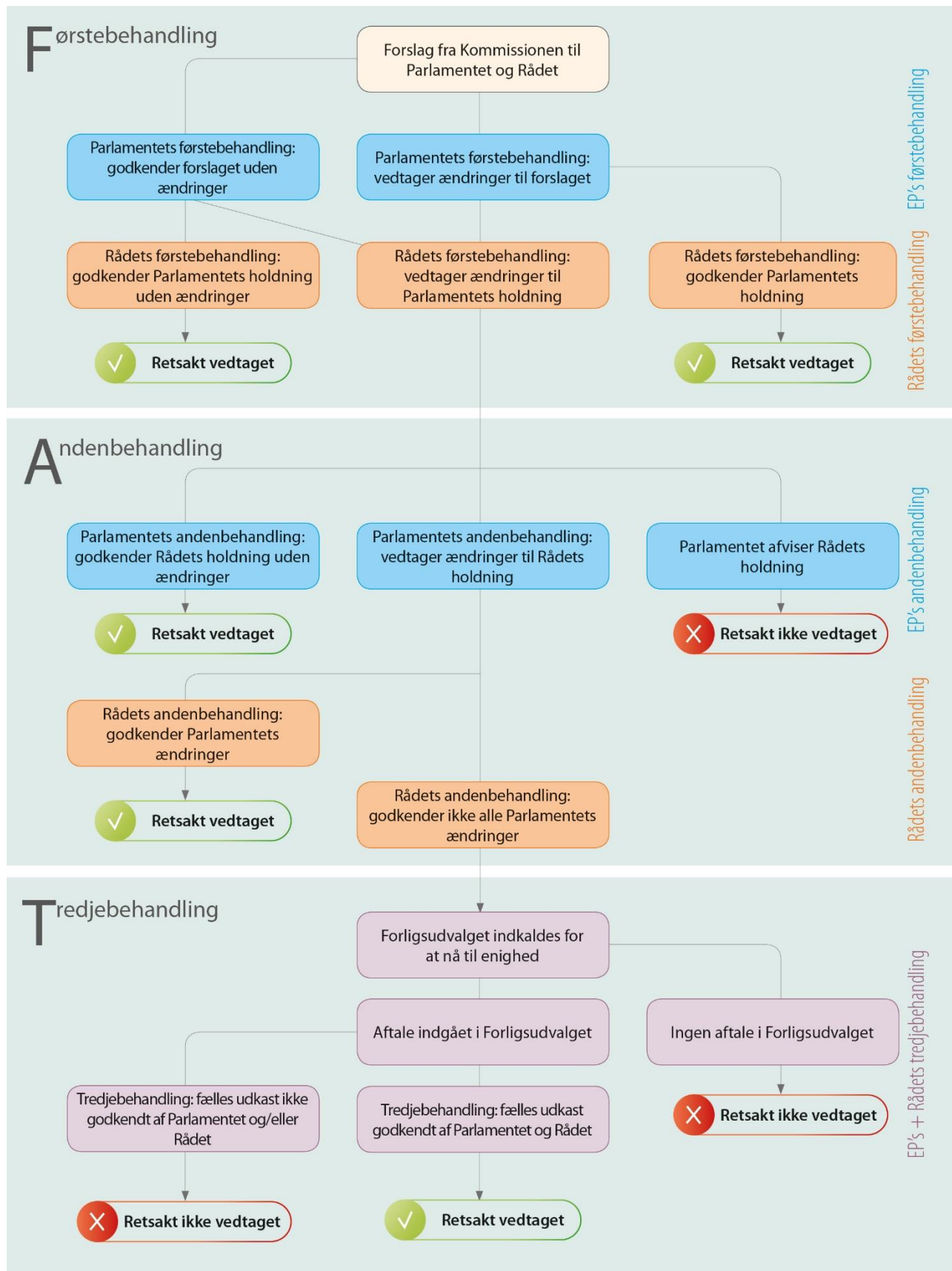
Kommissionen har initiativretten (se tekstboks 5 i kapitel 3.1). Den almindelige lovgivningsprocedure begynder derfor med, at Kommissionen forelægger et forslag til en lovgivningsmæssig retsakt for Parlamentet og Rådet. Inden forslaget forelægges, bliver det vedtaget af kommissærkollegiet efter en skriftlig eller mundtlig procedure.

Kommissionens forslag sendes samtidig til de nationale parlamenter og, hvor det er fastsat i traktaten, til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget (se kapitel 2.4).

Tekstboks 4 - Lovgivningsmæssige retsakter	
Lovgivningsmæssige retsakter (artikel 288 i TEUF)	Vedtages ved en lovgivningsprocedure (den almindelige eller en særlig lovgivningsprocedure), artikel 289 i TEUF.
Forordning	En lovgivningsmæssig retsakt, der er almen gyldig og bindende i alle enkeltheder. Den gælder umiddelbart i alle medlemsstater.
Direktiv	En lovgivningsmæssig retsakt, der med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til. Den overlader det imidlertid til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.
Afgørelse	En lovgivningsmæssig retsakt, der er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til (f.eks. en, flere eller alle medlemsstater eller en virksomhed), og gælder umiddelbart.

Den almindelige lovgivningsprocedure trin for trin (artikel 294 i TEUF)

Tekstboks 5 - Initiativretten til at foreslå EU-lovgivning

Kommissionen har "initiativretten", dvs. kompetencen til at foreslå lovgivning på EU-plan (artikel 17 i TEU). Det skal dog bemærkes, at der i særlige tilfælde, der er fastlagt i traktaterne, også kan fremlægges et forslag til en lovgivningsmæssig retsakt på initiativ af en gruppe af medlemsstater, efter henstilling fra Den Europæiske Centralbank eller på anmodning fra Domstolen (artikel 294, stk. 15, i TEUF)¹.

Parlamentet og Rådet kan i henhold til henholdsvis artikel 225 og artikel 241 i TEUF anmode Kommissionen om at fremsætte passende forslag til lovgivningsmæssige retsakter. Denne anmodning om forslag til retsakter er imidlertid ikke bindende for Kommissionen – Kommissionen kan vælge ikke at fremsætte et forslag til lovgivningsmæssig retsakt, men skal give en begrundelse herfor. I punkt 10 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning (se kapitel 8) er det aftalt, at Kommission vil besvare sådanne anmodninger inden for tre måneder med angivelse af, hvordan den agter at følge op på dem, ved at vedtage en specifik meddelelse. Hvis Kommissionen beslutter ikke at fremsætte et forslag, giver den en detaljeret begrundelse herfor, og forelægger, hvis det er relevant, en analyse af mulige alternativer (se også forretningsordenens artikel 47).

Tilsvarende kan et borgerinitiativ opfordre Kommissionen til at forelægge passende forslag til gennemførelse af traktaterne, jf. artikel 11 i TEU², dvs. lovforslag inden for et hvilket som helst område, hvor Kommissionen har beføjelse til at foreslå lovgivning. Borgerinitiativer skal støttes af mindst én million EU-borgere, som kommer fra mindst syv forskellige medlemsstater. Borgerinitiativer, der opnår denne ene million underskrifter³, skal efterfølgende underkastes en særlig procedure, der kan ende med konkrete forslag til EU-lovgivning.

3.2. Førstebehandlingsstadiet

Ved førstebehandlingen behandler Parlamentet og Rådet Kommissionens forslag parallelt. Det er dog Parlamentet, der skal handle først, ved at vedtage Kommissionens forslag uden ændringer, ændre det eller forkaste det. Efter at Parlamentet har vedtaget sin holdning, kan Rådet beslutte at godkende holdningen, hvorefter retsakten er vedtaget, eller det kan ændre Parlamentets holdning og sende sin førstebehandlingsholdning til Parlamentet til andenbehandling. Parlamentet og Rådet kan på et hvilket som helst tidspunkt indgå en uformel aftale, hvilket fører til en førstebehandlingsaftale (hvis Parlamentet og Rådet når til enighed om en

---

¹ For eksempel: En fjerdedel af medlemsstaterne kan iværksætte en lovgivningsprocedure på området politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (artikel 76 i TEUF); statuten og supplerende forskrifter vedrørende statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank kan ændres via den almindelige lovgivningsprocedure på grundlag af en henstilling fra Den Europæiske Centralbank (artikel 40 i protokol 4); der kan oprettes specialretter tilknyttet Retten via den almindelige lovgivningsprocedure på begæring af Domstolen (artikel 257, stk. 1, i TEUF).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer, EUT L 65 af 11.3.2011, s. 1.

³ På tidspunktet for udgivelsen af denne håndbog er det lykkedes for følgende borgerinitiativer at opnå det krævede antal underskrifter: 1. "Indfør et forbud mod glyphosat og beskyt mennesker og miljø mod giftige pesticider", 2. "Stop vivisektion", 3. "One of Us" (om "juridisk beskyttelse af ethvert menneskes værdighed, ret til livet og ukrænkelighed fra undfangelsen på de områder inden for EU's kompetence, hvor en sådan beskyttelse er af særlig betydning") og 4. "Rent vand og sanitet er en menneskeret! Drikkevand er et offentligt gode, ikke en råvare!". Yderligere oplysninger findes på følgende websted: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/welcome>

kompromistekst, der ændrer Kommissionens forslag, inden Parlamentets førstebehandlingsafstemning) eller en tidlig aftale ved andenbehandlingen (hvis der opnås enighed om en sådan kompromistekst inden Rådets førstebehandlingsafstemning).

Under hele førstebehandlingsstadiet er hverken Parlamentet eller Rådet underlagt nogen frister for, hvornår de skal afslutte deres førstebehandling.

3.2.1. Parlamentets førstebehandling

Udvalgsstadiet

I Parlamentet henviser formanden forslaget til behandling i det kompetente udvalg¹. Behandlingen af et forslag fra Kommissionen på udvalgsstadiet kan også involvere flere udvalg i henhold til proceduren for udvalgsudtalelser (forretningsordenens artikel 56), proceduren med associerede udvalg (forretningsordenens artikel 57) eller den fælles udvalgsprocedure (forretningsordenens artikel 58). Hvis der opstår en kompetencestrid mellem to eller flere stående udvalg, skal dette kompetencespørgsmål forelægges for Udvalgsformandskonferencen inden fire uger efter meddelelsen på plenarmødet. Udvalgsformandskonferencen vil derefter forelægge en indstilling for Formandskonferencen. Hvis Formandskonferencen ikke træffer afgørelse om denne indstilling, inden for seks uger efter at den har modtaget den, betragtes den som godkendt (forretningsordenens artikel 211).

Tekstboks 6 - Inddragelse af flere udvalg i den almindelige lovgivningsprocedure	
Det kompetente udvalg (også kaldet det korresponderende udvalg)	Det udvalg, der har ansvaret for det forberedende arbejde til plenarmøderne i form af udarbejdelse af en lovgivningsmæssig betænkning (se også udvalgenes rolle i forbindelse med afgørelsen om at indlede forhandlinger, kapitel 4.3).
Rådgivende udvalg (forretningsordenens artikel 56) ²	Hvis det kompetente udvalg ønsker en udtalelse fra et andet udvalg, eller hvis et andet udvalg på eget initiativ ønsker at afgive udtalelse til det kompetente udvalg, kan de anmode formanden

¹ Forslagene tildeles på grundlag af udvalgenes respektive sagsområder, som er fastlagt i bilag VI til Parlamentets forretningsorden. I tvivlstilfælde kan formanden, inden der gives Parlamentet meddelelse om henvisning af forslaget til det kompetente udvalg, forelægge et kompetencespørgsmål for Formandskonferencen, som træffer afgørelse om spørgsmålet på grundlag af en henstilling fra Udvalgsformandskonferencen (forretningsordenens artikel 48). Denne fremgangsmåde er tidligere blevet anvendt i visse godkendelsesprocedurer, hvor Rådets formelle anmodning om udtalelse kom længe efter Kommissionens forslag (f.eks. associeringsaftalen mellem EU og Mellemamerika og associeringsaftalen mellem EU og Ukraine).

² Udvalgene bruger til tider også den uformelle **artikel 56+-procedure**, der indebærer en uformel ordning mellem udvalgene, og som godkendes af Udvalgsformandskonferencen. Under en sådan ordning accepterer det kompetente udvalg et eller flere af følgende elementer af samarbejde med et rådgivende udvalg:

- systematisk indbydelse af ordføreren for udtalelse til alle drøftelser, workshoper og høringer i det kompetente udvalg
- indbydelse af ordføreren for udtalelse til møder med det kompetente udvalgs skyggeordførere

	om tilladelse i henhold til forretningsordenens artikel 210, stk. 2. Det kan udpege en ordfører for udtalelse. Det kan inden for den frist, der er fastsat af det kompetente udvalg, afgive sin udtalelse til dette udvalg bestående af ændringsforslag til Kommissionens forslag angående de spørgsmål, der henhører under dets kompetenceområde. I stedet kan det rådgivende udvalg vedtage at forelægge sin holdning i form af ændringsforslag, som indgives direkte til det kompetente udvalg af formanden eller ordføreren på det rådgivende udvalgs vegne. Det kan ikke stille ændringsforslag på plenarmødet.
Associerede udvalg (forretningsordenens artikel 57)	Når Formandskonferencen, på grundlag af et forslag fra Udvalgsformandskonferencen eller dens formand, finder, at en sag i næsten lige stort omfang henhører under to eller flere udvalgs kompetence, eller at forskellige dele af sagen henhører under to eller flere udvalgs kompetence, bliver disse udvalg "associeret". Et associeret udvalg samarbejder med det kompetente udvalg i henhold til nogle specifikke regler, såsom en fælles tidsplan og samarbejde mellem ordførerne. Det kompetente udvalg accepterer uden afstemning ændringsforslag fra et associeret udvalg, hvis de vedrører spørgsmål, som henhører under det pågældende udvalgs enekompetence. Det kan indgive ændringsforslag, der henhører under delt kompetence, direkte til behandling på plenarmødet, hvis de ikke bliver vedtaget i det kompetente udvalg.
Fælles udvalgsprocedure (forretningsordenens artikel 58)	Når sagen på udelelig måde henhører under flere udvalgs kompetence og er af væsentlig betydning, kan Formandskonferencen, på grundlag af et forslag fra Udvalgsformandskonferencen eller dens formand, bestemme, at disse udvalg skal arbejde i fællesskab. Dette indebærer fælles udvalgmøder og en fælles afstemning om et enkelt udkast til betænkning. Udvalgene er i fællesskab ansvarlige for de interinstitutionelle forhandlinger¹.

- deltagelse af ordføreren for udtalelse i triloger
- bilaterale møder mellem det korresponderende udvalgs ordfører og ordføreren for udtalelse om deres særlige interesser og problemer.

¹ Et vigtigt eksempel herpå er forslaget til forordning om Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD; 2016/0281(COD)), hvor det i lyset af den tværgående karakter og vigtigheden af de spørgsmål, der var omhandlet i forslaget, blev besluttet, at Udviklingsudvalget, Udenrigsudvalget og Budgetudvalget skulle samarbejde på lige fod i henhold til forretningsordenens artikel 58. Det er første gang, at tre ordførere i fællesskab udarbejdede et enkelt udkast til betænkning, og at tre udvalg foretog fælles afstemning under fælles forsæde af udvalgsformændene og forhandlede i fællesskab med de øvrige institutioner.

Det kompetente udvalg vælger ordføreren, hvis hovedopgave er at følge sagen nøje under hele proceduren, herunder føre forhandlinger med Rådet og Kommissionen, hvis det er relevant. Det kompetente udvalg kan også vedtage allerede at vælge en ordfører, som skal følge udarbejdelsen af forslaget, inden Kommissionen vedtager det, navnlig når et forslag er opført i Kommissionens arbejdsprogram (forretningsordenens artikel 48).

Under de interinstitutionelle forhandlinger bistår ordføreren og skyggeordførerne af en projektgruppe, der koordineres af det kompetente udvalg og som minimum omfatter LEGI, Juridisk Tjeneste, Direktoratet for Retsakter, EP's pressetjeneste og andre relevante tjenestegrene efter en konkret vurdering (se adfærdskodeksen for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure; bilag III). Derudover bistår ordføreren og skyggeordførerne af deres parlamentariske assistenter og personalet i de politiske grupper, som de tilhører.

Ordføreren er ansvarlig for at udarbejde udvalgets "**udkast til betænkning**" og dermed det første medlem til at stille ændringsforslag til Kommissionens forslag. I nogle tilfælde vælger ordføreren først at komme med et arbejdsdokument for at indlede drøftelser med andre medlemmer og interessenter med henblik på at udarbejde udkastet til betænkning.

De andre politiske grupper kan vælge "skyggeordførere" til at repræsentere deres holdning til forslaget. Efter at ordføreren har forelagt udkastet til betænkning på et udvalgsmøde, kan ethvert medlem af Parlamentet stille ændringsforslag, så længe ændringsforslaget er medunderskrevet af mindst ét ordinært eller stedfortrædende medlem af det kompetente udvalg (forretningsordenens artikel 218). Udvalgets formand fastsætter en **frist for ændringsforslag** (efter forslag fra ordføreren). Efter udløbet af denne frist kan der kun stilles ændringsforslag, hvis der er tale om kompromisændringsforslag, eller hvis der er tekniske problemer (forretningsordenens artikel 181). Det er muligt at stille **mundtlige ændringsforslag** under afstemningen, medmindre et bestemt antal medlemmer gør indsigelse imod det¹.

Det kan under udvalgsbehandlingen besluttes at arrangere høringer af eksperter eller bestille undersøgelser eller **konsekvensanalyser** som supplement til Kommissionens konsekvensanalyse (herunder om væsentlige ændringsforslag).

Udkastet til betænkning og ændringsforslagene bliver derefter drøftet i udvalget, på et eller flere udvalgsmøder. Meget ofte føres der, inden udvalget skrider til afstemning, uformelle drøftelser mellem ordføreren og skyggeordførerne i et forsøg på så vidt muligt at nå til enighed mellem de forskellige politiske grupper. Disse drøftelser føres ofte på de såkaldte "**skyggeordførermøder**". Sådanne uformelle drøftelser kan føre til,

---

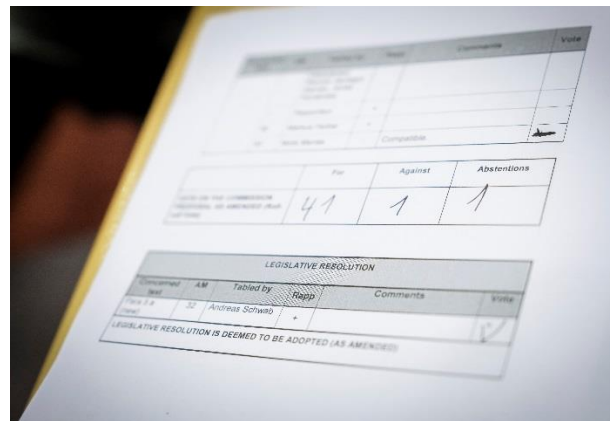
¹ Det nødvendige antal medlemmer i det berørte udvalg fastsættes forholdsmæssigt i forhold til det antal, der gælder for plenarmødet, om nødvendigt rundet op, se forretningsordenens artikel 180, hvorefter der på plenarmødet kræves mindst 40 medlemmer.

at der stilles "**kompromisændringsforslag**", der derefter sættes til afstemning og tager sigte på at samle en række ændringsforslag eller tjene som et alternativ til modstridende ændringsforslag

Det kompetente udvalg vedtager sin betænkning, som har form af ændringer til Kommissionens forslag, med **simpelt flertal**. Den endelige afstemning om en betænkning eller en udtalelse skal ske ved **navneopråb** (forretningsordenens artikel 218). Kommissionen er normalt til stede under forhandlingerne i udvalget, og den kan blive opfordret til at give udtryk for sin holdning til de foreslåede ændringer. Rådets formandskab kan også være til stede og kan blive opfordret til at fremsætte bemærkninger.

Udvalget kan på grundlag af sin betænkning beslutte at indlede uformelle **forhandlinger** med de øvrige institutioner forud for Parlamentets førstebehandling. En sådan beslutning kræver et **kvalificeret flertal** af udvalgets medlemmer og skal godkendes på plenarmødet (se forretningsordenens artikel 71 og kapitel 4.3.1). En eventuel aftale mellem lovgiverne som følge af disse forhandlinger betragtes som foreløbig og skal forelægges udvalget til behandling og godkendelse, inden den kan forelægges på plenarmødet.

Afstemning i udvalget: håndsoprækning og afstemningsliste © Europa-Parlamentet (2017)

Afstemning i udvalget: elektronisk afstemning © Europa-Parlamentet (2017)

Tekstboks 7 - Mulige trin under førstebehandlingen på udvalgsstadiet

- Meddelelse på plenarmødet om henvisning af et lovgivningsdossier til det kompetente udvalg
- Koordinatorernes afgørelse om, hvilken politisk gruppe der kan udpege ordføreren
- De politiske grupper udpeger deres ordfører eller skyggeordførere
- Drøftelse uden udkast til betænkning (somme tider på grundlag af et arbejdsdokument)
- Undersøgelser, høringer eller workshops (valgfrit)
- Behandling af udkast til betænkning
- Frist for ændringsforslag
- Behandling af ændringsforslag
- Forsøg på at nå til enighed om kompromisændringsforslag (møder mellem ordføreren og skyggeordførerne) og eventuel behandling i udvalget
- Afstemning i udvalget
- Afgørelse om, hvorvidt der skal indledes interinstitutionelle forhandlinger
- Hvis der skal finde forhandlinger sted: tilbagerapportering ved formanden og ordføreren efter hver trilog
- Afstemning om foreløbig aftale (efter interinstitutionelle forhandlinger)

På plenarmødet

Når det kompetente udvalg har vedtaget sin betænkning i form af ændringsforslag til Kommissionens forslag, sættes betænkningen til afstemning på plenarmødet (forretningsordenens artikel 59). Hvis forhandlingerne under førstebehandlingen har ført til en foreløbig aftale, der er godkendt af det kompetente udvalg, vil den blive forelagt til behandling på plenarmødet i form af en konsolideret tekst (forretningsordenens artikel 74).

Inden der stemmes om vigtige lovgivningsdossierer på plenarmødet, finder der for det meste en forhandling sted på plenarmødet. Under en sådan forhandling, og før afstemningen, kan Parlamentets formand anmode Kommissionen og Rådet om at tilkendegive deres holdning til de foreslåede ændringer. Der kan stilles yderligere ændringsforslag på plenarmødet, men kun af det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på 1/20 af Parlamentets medlemmer (den lave tærskel, dvs. mindst 38 medlemmer).

Parlamentet fastlægger derefter med **simpelt flertal** (dvs. et flertal af de medlemmer, der deltager i afstemningen) sin holdning ved førstebehandlingen til Kommissionens

forslag: Det kan forkaste forslaget som helhed¹, godkende det uden ændringer eller, hvad der er det mest almindelige, vedtage ændringer til forslaget. Forretningsordenens artikel 59 fastsætter rækkefølgen for afstemningerne på plenarmødet.

Alternativt kan formanden, ordføreren, en politisk gruppe eller mindst 38 medlemmer (den lave tærskel) efter vedtagelsen af hele det eventuelt ændrede udkast til lovgivningsmæssig retsakt anmode om en afgørelse om at henvise sagen til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger (forretningsordenens artikel 59, stk. 4).

Hvis Parlamentets holdning ved førstebehandlingen afspejler en foreløbig aftale indgået under interinstitutionelle forhandlinger, sendes holdningen ved førstebehandlingen derefter til Rådet, der vedtager den uden ændringer som sin førstebehandlingsholdning. Lovgivningsproceduren er dermed afsluttet på dette stadie.

---

¹Traktaten giver ikke udtrykkeligt mulighed for, at Parlamentet forkaster forslaget ved førstebehandlingen, som det er tilfældet ved andenbehandlingen (artikel 294, stk. 7, litra b), i TEUF). Parlamentet har været af den opfattelse, at det er muligt at forkaste et forslag fra Kommissionen ved førstebehandlingen. Parlamentet har således forkastet forslag ved førstebehandlingen (f.eks. forslaget om europæiske statistikker over sikkerhed mod kriminalitet (2011/0146 (COD)) og forslaget om medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde anvendelse af genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer på deres område (2015/0093 (COD))). Det er dog stadig temmelig usædvanligt, at et forslag fra Kommissionen forkastes.

Tekstboks 8 - Flertal, der anvendes til den almindelige lovgivningsprocedure	
I Parlamentet	
Simpelt flertal:	Flertal af de afgivne stemmer
Kvalificeret flertal:	Flertal af medlemmerne (ved en plenarmødeafstemning 376 ud af 751 stemmer)
I Rådet	
Simpelt flertal:	Flertal af medlemsstaterne (15 medlemsstater for)
Kvalificeret flertal:	55% af medlemsstaterne for (dvs. 16 medlemsstater), der repræsenterer mindst 65% af EU's befolkning ¹
Enstemmighed:	Alle medlemsstater, der stemmer, er for (det forhold, at en medlemsstat undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelse med enstemmighed)

Plenarmøde i Strasbourg © Europa-Parlamentet (2017)

¹ Denne regel om "dobbelt flertal" gælder fra den 1. november 2014. Indtil da svarede et kvalificeret flertal til 255 stemmer for (ud af i alt 352), afgivet af mindst 15 medlemsstater. En medlemsstat kunne påberåbe sig et yderligere kriterium om, at de medlemsstater, der stemte for, skulle repræsentere 62 % af befolkningen.

Tekstboks 9 - Mulige trin under førstebehandlingen på plenarmødestadiet	
Uden en udvalgsafgørelse om at indlede forhandlinger	Med en udvalgsafgørelse om at indlede forhandlinger
• Indgivelse af udvalgets betænkning • Frist for ændringsforslag • Forhandling (Formandskonferencen / Plenarforsamlingen kan imidlertid vælge, at der ikke skal være forhandling) • Afstemning om: ○ forkastelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ○ ændringsforslag til udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ○ det samlede, eventuelt ændrede, udkast til lovgivningsmæssig retsakt • Eventuelt henvisning til fornyet udvalgsbehandling for indledning af forhandlinger (eller fornyet overvejelse, hvis udkastet til lovgivningsmæssig retsakt er blevet forkastet)	• Indgivelse af udvalgets betænkning (mandatet) • Der gives meddelelse om udvalgets afgørelse om at indlede forhandlinger på plenarmødet. • Eventuelt anmodning (på grundlag af den middelhøje tærskel, altså 1/10 af Parlamentets medlemmer, sammensat af en eller flere politiske grupper og / eller enkelte medlemmer, dvs. 76 medlemmer) om en afstemning om en udvalgsafgørelse om at indlede forhandlinger, og i så fald en enkelt afstemning under samme mødeperiode eller, hvis der er tale om et miniplenarmøde, under den efterfølgende mødeperiode • Foreligger der ingen anmodning, og forkastes afgørelsen ikke, kan de interinstitutionelle forhandlinger indledes • Hvis afgørelsen forkastes, vil sagen i princippet blive sat under afstemning under den efterfølgende mødeperiode • Frist for ændringsforslag • Forhandling (Formandskonferencen / Plenarforsamlingen kan imidlertid vælge, at der ikke skal være forhandling) • Afstemning om: ○ forkastelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ○ ændringsforslag til udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ○ det samlede, eventuelt ændrede, udkast til lovgivningsmæssig retsakt • Eventuelt henvisning til fornyet udvalgsbehandling med henblik på indledning af forhandlinger på grundlag af et mandat vedtaget på plenarmødet (eller fornyet overvejelse, hvis udkastet til lovgivningsmæssig retsakt er blevet forkastet)

3.2.2. Rådets førstebehandling

I lighed med Parlamentet indleder Rådet sit forberedende arbejde efter at have modtaget et forslag fra Kommissionen. De to institutioner kan arbejde samtidigt, men Rådets førstebehandlingsholdning kan ikke vedtages, før Parlamentet har fremsendt sin holdning ved førstebehandlingen. Rådet kan til tider vedtage en politisk enighed i afventning af Parlamentets holdning ved førstebehandlingen, en "**generel indstilling**".

Som forklaret i kapitel 2.2 gennemgår forslaget tre niveauer i Rådet:

- Arbejdsgruppe
- Coreper
- Rådet.

Forslaget henvises til den relevante arbejdsgruppe til drøftelse. Behandlingen af forslaget i den kompetente **arbejdsgruppe** kan tidsmæssigt falde sammen med Parlamentets behandling af det samme forslag i det kompetente udvalg. Når forslaget er blevet drøftet tilstrækkeligt i arbejdsgruppen, og afhængigt af den konkrete sags følsomhed eller betydning, kan drøftelserne begynde eller fortsætte i Coreper og i mere sjældne tilfælde i Rådet.

De fleste forslag drøftes flere gange i **Coreper**, der forsøger at løse de spørgsmål, som arbejdsgruppen ikke har kunnet nå til enighed om. Coreper kan beslutte at sende forslaget tilbage til arbejdsgruppen, eventuelt ledsaget af kompromisforslag, og det kan sende sagen videre til Rådet. Coreper kan under førstebehandlingen også vedtage et forhandlingsmandat med henblik på de kommende interinstitutionelle forhandlinger, men den **generelle indstilling** som vedtaget af Rådet fungerer i stigende grad som Rådets mandat.

Formelt finder der kun afstemning sted på **rådsniveau**. Rådets formandskab vil på Coreper- eller arbejdsgruppeniveau forsøge at nå den bredest mulige enighed om de fleste af de spørgsmål, medlemsstaterne har gjort opmærksom på, samtidig med at det vurderes, om kompromiset vil kunne opnå det nødvendige flertal i Rådet. Målet er at ende med blot nogle få eller ingen udestående politiske spørgsmål i Rådet, idet de fleste politiske og tekniske problemer er blevet løst i Coreper og på arbejdsgruppeniveau. Rådets formandskab kan også vælge at tage drøftelserne i Coreper eller i Rådet på grundlag af **statusrapporter**, der beskriver de fremskridt, der er gjort, og de vigtigste udestående spørgsmål.

Rådet kan beslutte at sende forslag tilbage til Coreper eller arbejdsgruppen og kan vejlede eller stille kompromisforslag. Når Coreper har kunnet afslutte drøftelserne af et forslag, bliver det opført som A-punkt på Rådets dagsorden, hvilket betyder, at det forventes vedtaget uden debat. Behandlingen af disse spørgsmål kan dog genåbnes, hvis en eller flere medlemsstater beder om det. Enhver af Rådets sammensætninger

kan vedtage en retsakt, som henhører under en anden sammensætnings ansvarsområde.

Hvis Rådet, der træffer afgørelse med **kvalificeret flertal**, eller med **enstemmighed**, såfremt Kommissionen modsætter sig forslaget, godkender Parlamentets holdning ved førstebehandlingen (dvs. godkender alle Parlamentets ændringsforslag, som f.eks. i tilfælde af en førstebehandlingsaftale), vedtages den pågældende retsakt med den formulering, der svarer til Parlamentets holdning. Hvis Rådet ikke fuldt ud kan acceptere resultatet af Parlamentets førstebehandling, vedtager det sin førstebehandlingsholdning (tidligere kaldet Rådets "fælles holdning") og sender den til Parlamentet med henblik på at gå videre til andenbehandlingen¹. Kommissionen giver Parlamentet en udførlig redegørelse for sin holdning.

Hvis Parlamentet har vedtaget sin holdning ved førstebehandlingen, uden at der er indgået en aftale med Rådet, er det også muligt at nå frem til en aftale inden Parlamentets andenbehandling, den såkaldte "**tidlige andenbehandlingsaftale**" (forretningsordenens artikel 72; denne procedure er forklaret nærmere i kapitel 4.3).

---

¹ Selv om det ikke udtrykkeligt fremgår af traktaten, er der bred enighed om, at Rådet med kvalificeret flertal kan forkaste Kommissionens forslag som helhed. I praksis forkaster Rådet dog normalt ikke formelt Kommissionens forslag. I stedet, og i modsætning til Parlamentet, beslutter det blot ikke at indlede eller fortsætte arbejdet med det pågældende forslag fra Kommissionen, således at forslaget i praksis er blokeret.

Samling i Rådet © Den Europæiske Union

3.3. Andenbehandling

Når Parlamentet formelt modtager Rådets førstebehandlingsholdning¹, begynder andenbehandlingen. Ved andenbehandlingen er de to lovgivere underlagt nogle strenge frister i henhold til traktaten: hver af medlovgiverne har tre måneder, som kan forlænges med en måned, som for Parlamentet løber fra meddelelsen af Rådets førstebehandlingsholdning på plenarmødet². Ved andenbehandlingen kan Parlamentet godkende, forkaste eller ændre Rådets førstebehandlingsholdning³.

¹ Som fastlagt i punkt 20 i den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure ([EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5](#)) rådfører Rådet sig normalt med Parlamentet om tidspunktet for fremsendelse af Rådets holdning for at sikre maksimal effektivitet. Det er vigtigt at sikre fuld anvendelse af de tre eller fire måneder, der er til rådighed, og at der bl.a. tages hensyn til institutionernes pauser.

² I henhold til artikel 294, stk. 14, kan den frist på tre måneder, der er nævnt i stk. 7, forlænges med højst en måned. Parlamentet benytter generelt denne mulighed for forlængelse, da de tre måneder som regel viser sig at være for kort en periode.

³ Hvis Parlamentet ikke træffer afgørelse inden for fristen, anses retsaken for vedtaget i den affattelse, der fremgår af Rådets førstebehandlingsholdning. Dette er imidlertid aldrig sket i praksis.

3.3.1. Parlamentets andenbehandling

Udvalgsstadiet

Ordføreren (sædvanligvis det samme medlem, som udarbejdede betænkningen til førstebehandlingen) udarbejder et udkast til indstilling, som det kompetente udvalg (det samme udvalg som ved førstebehandlingen), forelægger plenarforsamlingen, hvori den foreslår godkendelse, ændring eller forkastelse af Rådets førstebehandlingsholdning.

Udkastet til indstilling omfatter ordførerens ændringsforslag. Kun ordinære medlemmer eller faste stedfortrædere i det kompetente udvalg kan stille forslag til forkastelse og yderligere ændringsforslag. Der gælder dog ved andenbehandlingen visse yderligere begrænsninger med hensyn til, hvorvidt ændringsforslag kan antages til behandling. Ændringsforslag til Rådets holdning kan således i henhold til forretningsordenens artikel 68, stk. 2, kun behandles, hvis de har til formål:

- helt eller delvis at genetablere den holdning, Parlamentet vedtog under førstebehandlingen, eller
- at nå til et kompromis mellem Rådets og Parlamentets holdning, eller
- at ændre en tekstdel i Rådets førstebehandlingsholdning, som ikke indgik i det oprindelige forslag fra Kommissionen eller afviger i indhold fra dette, eller
- at tage hensyn til et forhold eller en ny juridisk situation, der er opstået siden vedtagelsen af Parlamentets holdning ved førstebehandlingen.

Formanden for det kompetente udvalg og Parlamentets formand afgør, hvorvidt et ændringsforslag kan behandles på henholdsvis udvalgs- og plenarmødestadiet. Deres afgørelse er endelig (forretningsordens artikel 68). Hvis der er blevet afholdt nyvalg til Parlamentet siden førstebehandlingen, og Parlamentet ikke har anmodet Kommissionen om fornyet forelæggelse af et forslag for Parlamentet¹, kan de bestemme, at betingelserne for, at ændringsforslag kan behandles, ikke finder anvendelse.

Ved andenbehandlingen er der ingen rådgivende udvalg. De associerede udvalg, jf. forretningsordenens artikel 57, er imidlertid involveret i forhandlingsprocessen².

Som ved førstebehandlingen kan udkastet til indstilling og yderligere ændringsforslag blive genstand for uformelle drøftelser mellem ordføreren og skyggeordførerne i et forsøg på så vidt muligt at nå til enighed, og det kan føre til kompromisændringsforslag, som derefter sættes til afstemning.

Det kompetente udvalg kan i forbindelse med andenbehandlingen beslutte at indlede forhandlinger med Rådet på et hvilket som helst tidspunkt efter modtagelsen af Rådets

---

¹ Forretningsordenens artikel 68, stk. 2, sammenholdt med forretningsordenens artikel 61.

² Se Udvalget om Konstitutionelle Anliggenders fortolkning af forretningsordenens artikel 57: "En afgørelse truffet af Formandskonferencen om at anvende proceduren med associerede udvalg finder anvendelse på alle stadier af den pågældende procedure."

førstebehandlingsholdning, hvor Parlamentets holdning ved førstebehandlingen udgør udvalgets mandat. Hvis Rådets holdning indeholder elementer, der ikke er omfattet af Kommissionens forslag eller Parlamentets holdning ved førstebehandlingen, kan udvalget vedtage retningslinjer for forhandlingsteamet (se forretningsordenens artikel 73 og kapitel 4.3.1).

Det kompetente udvalg træffer afgørelse med simpelt flertal blandt sine medlemmer (dvs. et flertal af de afgivne stemmer). Efter afstemningen i det kompetente udvalg sættes indstillingen til afstemning på plenarmødet.

På plenarmødet

Indstillingen ved andenbehandling, som vedtaget i udvalget, og, hvis der indgås en andenbehandlingsaftale, den foreløbige aftales tekst sættes til afstemning på plenarmødet. Der kan stilles ændringsforslag på plenarmødet, men kun af det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 38 medlemmer (den lave tærskel).

Inden afstemningen på plenarmødet kan Parlamentets formand anmode Kommissionen om at tilkendegive sin holdning og opfordre Rådet til at udtale sig.

Parlamentet kan godkende Rådets førstebehandlingsholdning uden ændringer (enten som følge af en tidlig andenbehandlingsaftale, eller fordi de foreslåede ændringer ikke vedtages på plenarmødet). Hvis der ikke er fremsat eller vedtaget ændringsforslag eller forslag om forkastelse af et flertal af Parlamentets medlemmer (dvs. mindst 376 stemmer ud af de mulige 751), meddeler formanden blot, at den foreslåede retsakt er endeligt vedtaget. I sådanne tilfælde finder der ingen formel afstemning sted.

Hvis Parlamentet godkender eller forkaster Rådets førstebehandlingsholdning, er lovgivningsproceduren afsluttet. I tilfælde af forkastelse kan den kun åbnes igen med et nyt forslag fra Kommissionen.

3.3.2. Rådets andenbehandling

Når Parlamentet har afsluttet sin andenbehandling og forelagt sin holdning for Rådet, har Rådet yderligere tre måneder (eller fire, hvis der er blevet anmodet om forlængelse af fristen, se første del af punkt 3.3) til at gennemføre sin andenbehandling.

Rådet kan ved andenbehandlingen godkende Parlamentets ændringsforslag med kvalificeret flertal, eller med enstemmighed, hvis Kommissionen modsætter sig et af Parlamentets ændringsforslag. I så fald er retsaken vedtaget.

Hvis Rådet ikke accepterer alle Parlamentets ændringsforslag, indkaldes Forligsudvalget i overensstemmelse med traktaten.

3.4. Forlig og tredjebehandling

Forligsproceduren består af forhandlinger mellem Parlamentet og Rådet inden for rammerne af Forligsudvalget med henblik på at nå til enighed om et "fælles udkast" (se også kapitel 5 for en mere udførlig beskrivelse).

Forligsudvalget består af to delegationer:

- Rådets delegation, sammensat af en repræsentant for hver medlemsstat (ministre eller deres repræsentanter), og
- Parlamentets delegation, sammensat af et tilsvarende antal medlemmer af Parlamentet, og hvor formandsposten besættes af **en af de tre næstformænd med ansvar for forlig**.

Forligsudvalget består for øjeblikket af 56 (28+28) medlemmer. Kommissionen er repræsenteret ved den kompetente kommissær og har til opgave at tage alle nødvendige initiativer for at opnå enighed mellem Parlamentet og Rådet.

Forligsudvalget skal indkaldes inden for en frist på seks uger (eller otte uger, hvis fristen er blevet forlænget), efter at Rådet har afsluttet sin andenbehandling og officielt har meddelt Parlamentet, at det ikke er i stand til at godkende alle dets ændringer fra andenbehandlingen. Forligsudvalget nedsættes separat for hvert forslag til retsakt, der kræver forlig, og har seks uger (eller otte uger, hvis fristen er blevet forlænget) til at nå til generel enighed i form af et "**fælles udkast**", som stadig skal formelt godkendes af Parlamentet og Rådet. I praksis bliver der normalt indledt uformelle interinstitutionelle forhandlinger, inden Forligsudvalget formelt indkaldes, fordi der er relativt kort tid til at nå til enighed.

Hvis Forligsudvalget ikke når til enighed, eller hvis Parlamentet (med simpelt flertal) eller Rådet (med kvalificeret flertal) ikke godkender det "fælles udkast" ved tredjebehandlingen inden for seks uger (eller otte uger, hvis fristen er blevet forlænget), anses retsakten for ikke at være vedtaget.

4. INTERINSTITUTIONELLE FORHANDLINGER

4.1. Indledning

Siden Amsterdamtraktaten, der indførte muligheden for, at de to lovgivere indgår en aftale ved førstebehandlingen, har det været muligt at lette afslutningen af den almindelige lovgivningsprocedure i alle stadier i proceduren (se tekstboks 10 efter punkt 4.4.3)¹. Denne praksis blev kodificeret i den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure (se tekstboks 1), hvori det hedder: *"Institutionerne samarbejder loyalt under hele proceduren med henblik på at tilnærme deres holdninger mest muligt til hinanden for derved at skabe mulighed for eventuelt at vedtage den pågældende retsakt på et tidligt stadium i proceduren"*. Tilnærmelsen af holdningerne opnås gennem uformelle interinstitutionelle forhandlingsmøder kaldet trilogmøder.

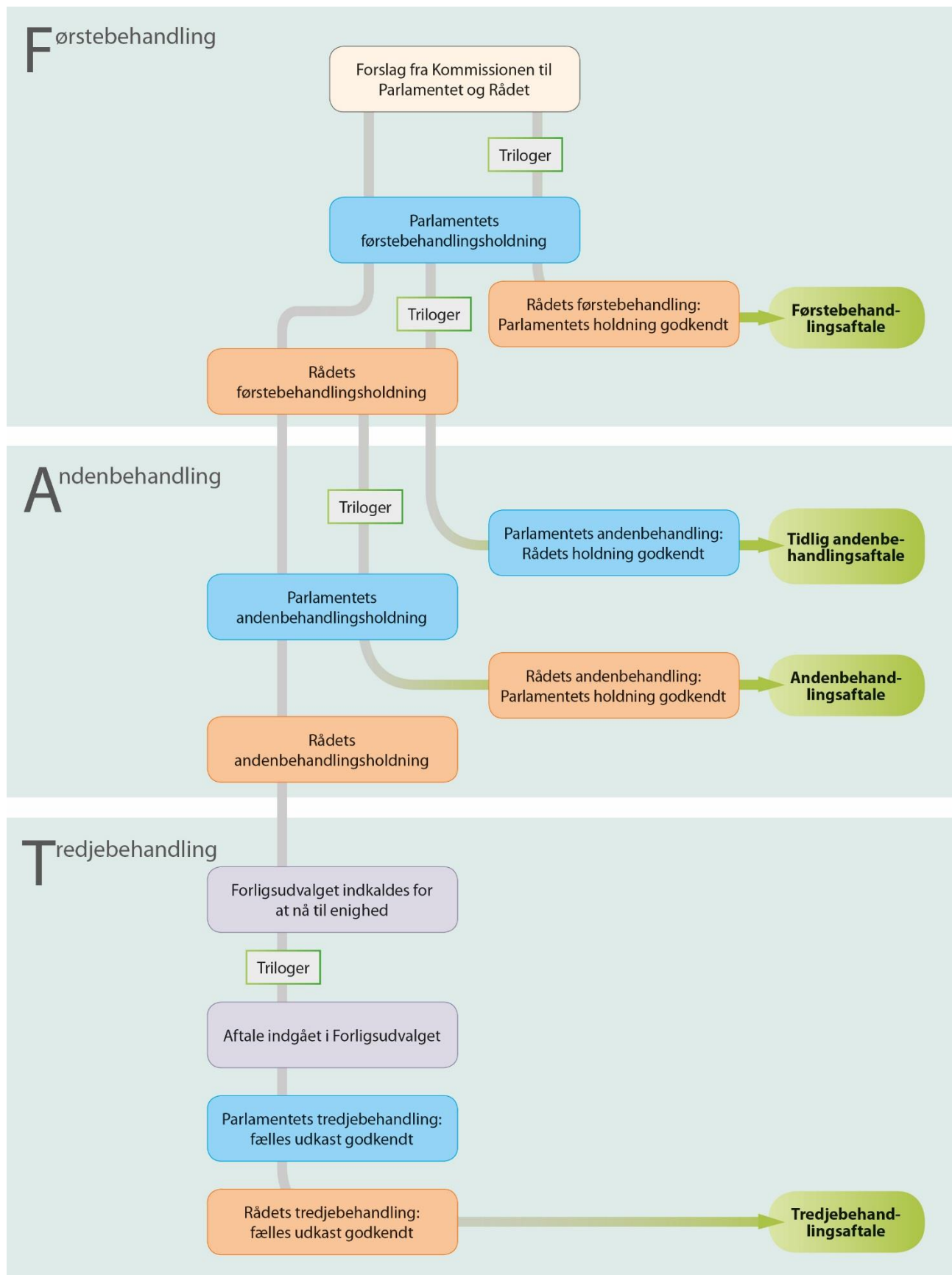
Trilogmøde © Europa-Parlamentet (2017)

Revisionen af Parlamentets forretningsorden, som trådte i kraft den 16. januar 2017, gav mulighed for at styrke gennemsigtigheden i de interinstitutionelle lovgivningsmæssige forhandlinger (se også punkt 4.5). Denne reform bygger på de bestemmelser, der blev indført i slutningen af 2012, om vedtagelsen af Parlamentets forhandlingsmandat og forløbet af forhandlingerne. Forretningsordenen blev fuldstændig omarbejdet med henblik på yderligere at styrke den parlamentariske ansvarlighed og kontrol med lovgivningsmæssige forhandlinger, navnlig ved at styrke plenarforsamlingens rolle ved afgørelsen om at indlede forhandlinger og om mandatet.

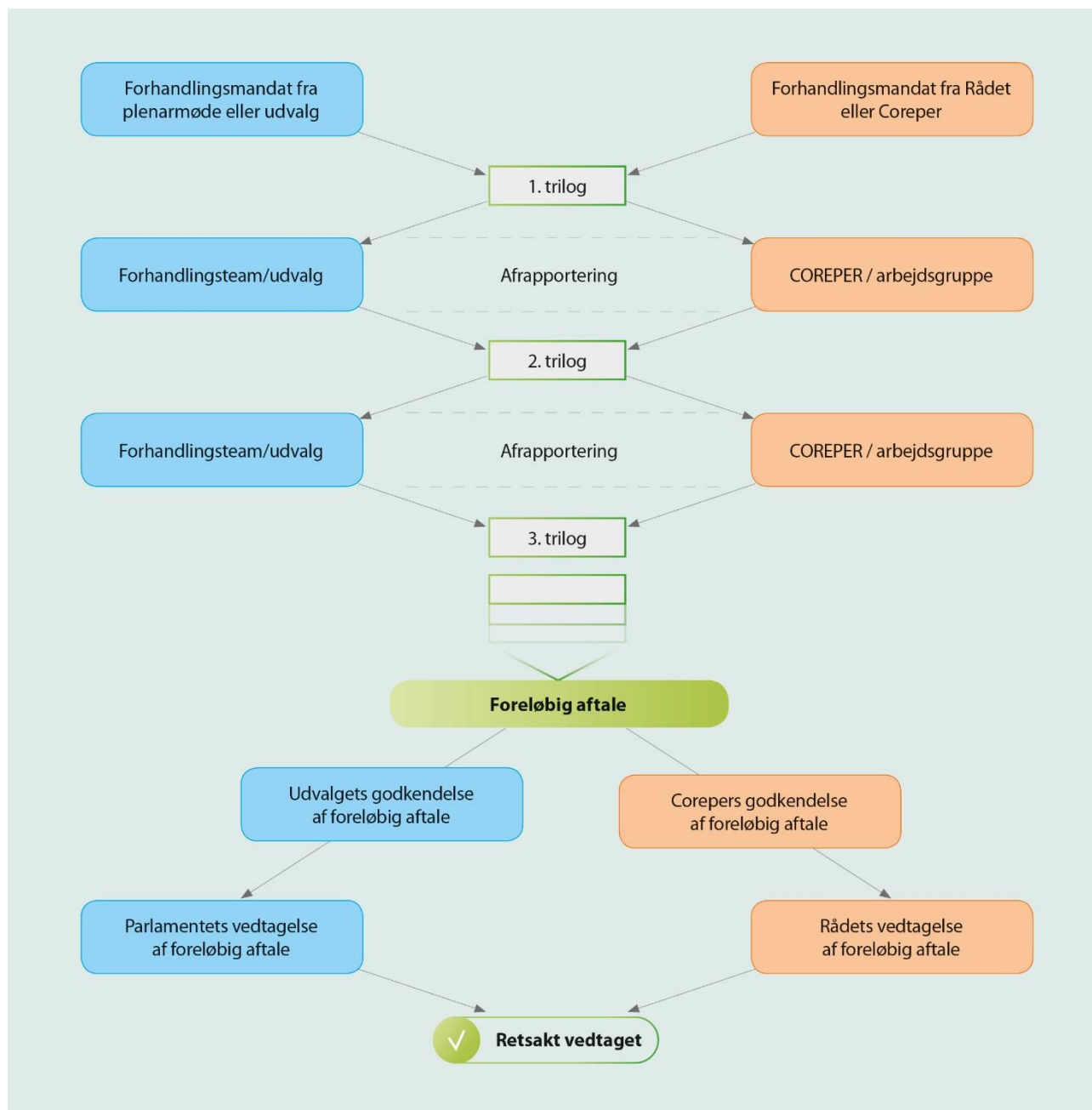
¹ For et historisk overblik henvises der til rapport af 5. november 2013 fra konferencen om 20 år med den fælles beslutningsprocedure, "[20 years of codecision](#)".

Forskellige trin i vedtagelsen efter den almindelige lovgivningsprocedure

De interinstitutionelle forhandlingsprocesser

4.2. Triloger

Vedtagelse af en retsakt efter den almindelige lovgivningsprocedure kræver, at de to lovgivere på et eller andet tidspunkt under proceduren bliver enige om en fælles tekst, der er acceptabel for både Parlamentet og Rådet. Dette kræver, at institutionerne taler med hinanden, hvilket sker i form af triloger: uformelle trepartsmøder om lovforslag mellem repræsentanter for Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Triloger kan afholdes på et hvilket som helst tidspunkt i lovgivningsprocessen og kan føre til

såkaldte "førstebehandlingsaftaler", "tidlige andenbehandlingsaftaler" eller "andenbehandlingsaftaler" eller til et "fælles udkast" under forligsproceduren. Triloger består af politiske forhandlinger, men der kan forinden blive afholdt forberedende tekniske møder (med deltagelse af de tre institutioners eksperter). Det vigtigste arbejdsredskab er dokumentet i fire kolonner: De tre første kolonner præsenterer hver af de tre institutioners respektive holdninger, og den sidste er til kompromisforslag¹. Under trilogramøderne, som ledes af den af de to lovgivere, der er vært for mødet (dvs. enten Parlamentet eller Rådet), forklarer de enkelte institutioner deres holdninger, og der finder drøftelser sted med henblik på at finde et kompromis.

Kommissionen fungerer som mægler med det formål at gøre det lettere at nå frem til en aftale mellem de to lovgivere. Deltagerne i trilogerne handler på grundlag af de forhandlingsmandater, som de har fået af deres respektive institutioner. De tre delegationer undersøger mulige veje til et kompromis på en uformel måde og rapporterer tilbage eller anmoder regelmæssigt om nye instrukser i henhold til deres respektive institutioners interne regler, dvs. via forhandlingsteamet og/eller i udvalget for Parlamentets vedkommende og i Coreper eller den ansvarlige arbejdsgruppe for Rådets vedkommende (se diagrammet ovenfor).

Alle aftaler under triloger er foreløbige og skal godkendes efter de formelle procedurer, der gælder inden for hver af de tre institutioner (for Parlamentet se forretningsordenens artikel 74).

Hyppigheden og antallet af triloger afhænger af det enkelte dossiers karakter og af særlige politiske omstændigheder (f.eks. afslutning af Parlamentets valgperiode). På grund af det roterende formandskab for Rådet er der normalt et incitament for hvert formandskab for Rådet til at få afsluttet visse dossierer inden afslutningen af deres formandskab.

Man kan sige, at den mere institutionaliserede anvendelse af triloger, i forhold til de tidlige dage med den fælles beslutningsprocedure, har øget gennemsigtigheden og ansvarligheden i Europa-Parlamentet (eftersom alle politiske grupper har adgang til alle oplysninger og møder) og kvaliteten af de interinstitutionelle forhandlinger.

4.3. Procedure for indledning af interinstitutionelle forhandlinger

Før der indledes interinstitutionelle forhandlinger, skal hver institution give sine forhandlere grønt lys (se punkt 4.4) til at indlede sådanne forhandlinger på grundlag af et forhandlingsmandat, som de skal operere inden for. Procedurerne for indledning af forhandlinger er forskellige for hver institution.

---

¹ Ved nogle forhandlinger kan dokumentet indeholde et andet antal kolonner.

4.3.1. Parlamentet

Forhandlinger forud for Parlamentets førstebehandling

I Parlamentet er det i sidste instans på et plenarmøde, at det besluttet, om Parlamentets førstebehandling afsluttes, eller om udvalget får mulighed for at indlede forhandlinger. Hensigten om at indlede forhandlinger er en afgørelse, der kan træffes på udvalgsplan med udvalgets betænkning som mandat, hvorefter afgørelsen skal godkendes på et plenarmøde (forretningsordenens artikel 71). Hvis Parlamentet forkaster udvalgets afgørelse, eller der ikke foreligger en sådan afgørelse fra udvalget, kan Parlamentet henvise sagen til fornyet behandling for at give det kompetente udvalg mulighed for at indlede forhandlinger på grundlag af de ændringer, der er vedtaget på plenarmødet (forretningsordenens artikel 59, stk. 4).

- *Udvalgets afgørelse om at indlede førstebehandlingsforhandlinger*

Hvis det kompetente udvalg beslutter at indlede førstebehandlingsforhandlinger med udvalgets betænkning som mandat, kræver denne afgørelse kvalificeret flertal på udvalgsplan.

Der skal derefter gives meddelelse om afgørelsen ved åbningen af den mødeperiode, der følger efter vedtagelsen i udvalget (normalt mandag aften kl. 17.00 i en mødeperiode i Strasbourg og onsdag eftermiddag kl. 15.00 i en minimødeperiode i Bruxelles). Inden afslutningen af den dag, der følger efter meddelelsen i Parlamentet, kan politiske grupper eller et antal medlemmer, der mindst når op på den middelhøje tærskel (dvs. 76 medlemmer), anmode om en enkelt afstemning om udvalgets afgørelse (hvis der er tale om en mødeperiode i Strasbourg, vil en sådan afstemning finde sted i samme mødeperiode). Hvis der ikke foreligger en sådan anmodning ved udløbet af fristen, kan udvalget indlede forhandlinger.

Hvis der anmodes om afstemning, kan udvalgets afgørelse godkendes på plenarmødet ved simpelt flertal – og udvalget kan indlede forhandlinger umiddelbart efter.

Hvis udvalgets afgørelse om at indlede forhandlinger forkastes på et plenarmøde, bliver betænkningen opført på dagsordenen for den følgende mødeperiode i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 59 med henblik på en normal afstemning på plenarmødet, og der vil blive fastsat en frist for ændringsforslag.

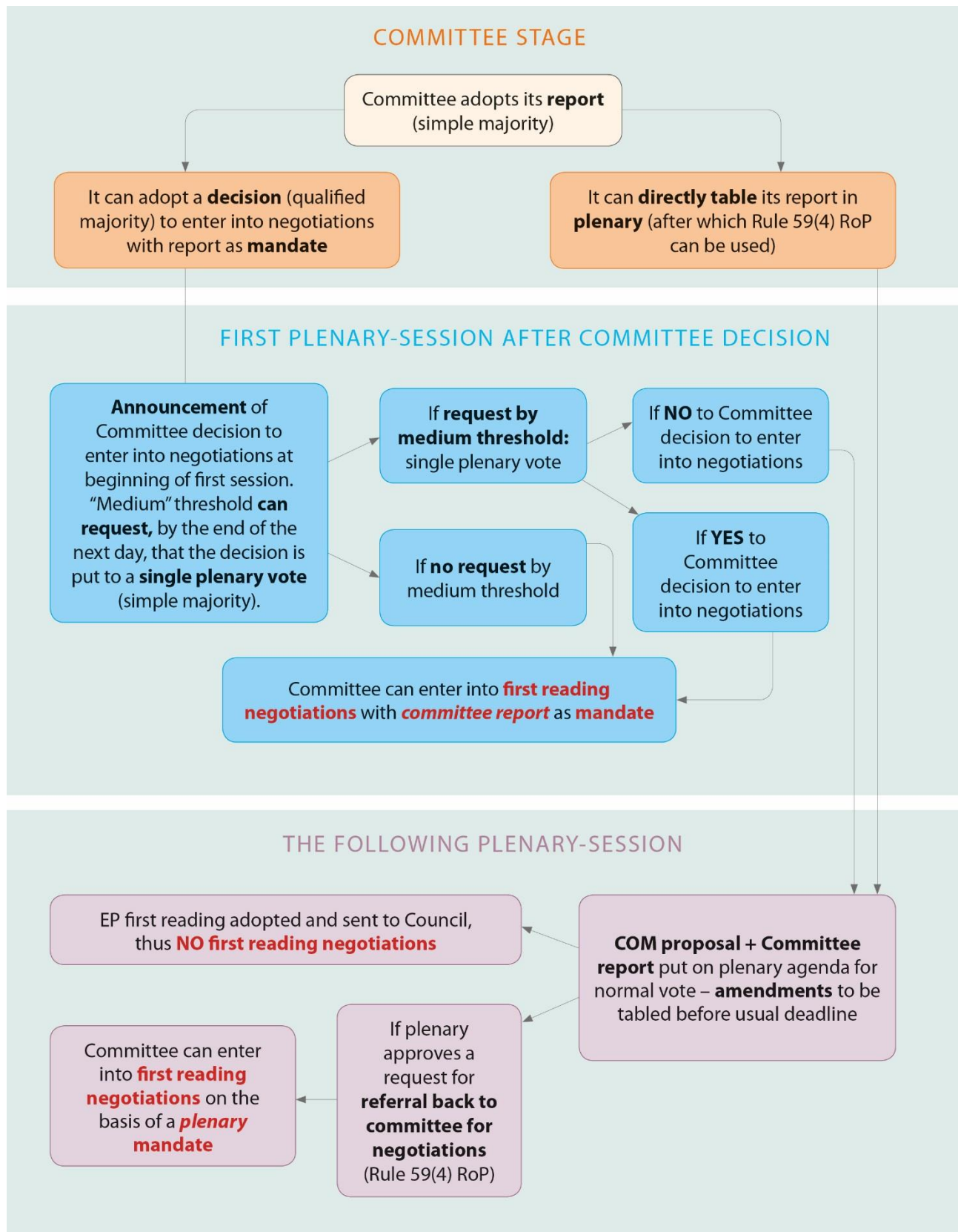
- *En afgørelse på et plenarmøde om at indlede forhandlinger (med eller uden en forudgående afgørelse i udvalget)*

Hvis udvalgets afgørelse forkastes, eller der ikke foreligger en sådan afgørelse, sættes udkastet til lovgivningsmæssig retsakt, udvalgets ændringsforslag, som udgør udvalgets betænkning, og ændringsforslag fremsat af politiske grupper eller mindst 38 medlemmer under afstemning på plenarmødet med henblik på at afslutte Parlamentets førstebehandling.

Inden afslutningen af førstebehandlingen kan formanden, ordføreren for det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller mindst 38 medlemmer af Europa-

Parlamentet (lav tærskel) imidlertid anmode Parlamentet om at henvise sagen til fornyet behandling i udvalget med henblik på interinstitutionelle forhandlinger i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 60. En sådan anmodning sættes derefter til afstemning.

Vedtagelse af forhandlingsmandatet i Parlamentet med henblik på førstebehandlingsforhandlinger

Forhandlinger forud for Rådets førstebehandling (forretningsordenens artikel 72)

Hvis det kompetente udvalg ønsker at indlede interinstitutionelle forhandlinger, efter Parlamentet har vedtaget sin holdning ved førstebehandlingen på plenarmødet, og inden Rådet afslutter sin førstebehandling (**tidlige andenbehandlingsforhandlinger**), skal den træffe afgørelse herom ved absolut flertal. Der skal gives meddelelse om en sådan afgørelse på plenarmødet, men kun til orientering.

Parlamentets førstebehandlingsholdning udgør mandatet til forhandlingerne. Dette er grunden til, at udvalgets afgørelse, i modsætning til førstebehandlingsforhandlinger, ikke kan anfægtes på plenarmødet. Forhandlingerne kan indledes umiddelbart efter udvalgets afgørelse.

Forhandlinger forud for Parlamentets andenbehandling (forretningsordenens artikel 73)

Det kompetente udvalgs afgørelse om at indlede forhandlinger forud for Parlamentets andenbehandling kræver kun et simpelt flertal. Det kan beslutte at indlede forhandlinger på ethvert tidspunkt, efter at Rådets førstebehandlingsholdning er blevet henvist til det. Parlamentets holdning ved førstebehandlingen er udvalgets mandat, men det kan vedtage supplerende retningslinjer for forhandlingsteamet, herunder i form af ændringsforslag til Rådets holdning, såfremt denne indeholder elementer, som ikke er omfattet af Kommissionens forslag eller Parlamentets førstebehandling.

4.3.2. Rådet

Der er ingen formelle krav til, på hvilket niveau der skal opnås forhandlingsmandater (Coreper- eller rådsniveau). Der er en tendens i Rådet til at vedtage flere og flere af dem på rådsniveau i form af en **generel indstilling** (med kvalificeret flertal, selv om der i praksis ikke finder afstemning sted), der er et offentligt dokument. Under andenbehandlingen udgør Rådets førstebehandlingsholdning mandatet.

4.3.3. Kommissionen

Kommissionens forslag til et udkast til lovgivningsmæssig retsakt udgør dets forhandlingsmandat. På alle stadier af lovgivningsproceduren forberedes ændringer i Kommissionens holdninger af Gruppen med ansvar for interinstitutionelle forbindelser

(Groupe des Relations Interinstitutionnelles (GRI))¹. GRI holder møde næsten hver uge, hvor gruppen bl.a. diskuterer og vedtager, hvilken strategi Kommissionen bør følge i de kommende trilogmøder om alle dossierer, der forhandles om. Kommissionens repræsentanter på trilogmøder kan normalt kun tilslutte sig vigtige ændringer af Kommissionens lovforslag, som de to medlovgivere bliver enige om, "ad referendum", medmindre eller indtil kommissærkollegiet formelt har godkendt reviderede kommissionsholdninger.

4.4. Aktører i de interinstitutionelle forhandlinger

4.4.1. Parlamentet

Sammensætningen af Parlamentets forhandlingsteam, således som det er fastsat i forretningsordenen fra 2012, blev ikke ændret ved Parlamentets revision af forretningsordenen i 2017. Parlamentets team ledes af ordføreren under forsæde af formanden for det kompetente udvalg, der også kan udpege en næstformand i udvalget som afløser. I triloger betyder dette ofte, at formanden (eller næstformanden) eller Rådets formandskab leder møderne (afhængigt af, om mødet finder sted i Parlamentets eller Rådets lokaler). Endvidere kan formanden fokusere på de mere tværgående spørgsmål, mens ordføreren forsvaret Parlamentets holdning til et bestemt dossier. Som det udtrykkeligt er fastsat i Parlamentets forretningsorden omfatter forhandlingsteamet også som et minimum skyggeordførerne fra hver af de politiske grupper, der ønsker at deltage.

Under trilogerne bistår forhandlingsteamet af en **projektgruppe**, der koordineres af det kompetente udvalgs sekretariat (jf. punkt 3.2.1)

4.4.2. Rådet

Rådet er sædvanligvis repræsenteret ved formandskabet af formanden for Coreper II eller Coreper I, alt efter det aktuelle spørgsmål, og undtagelsesvis af den relevante minister for politisk vigtige dossierer. Som følge af det store antal triloger og afhængigt af et dossiers karakter og af den medlemsstat, der varetager Rådets roterende formandskab, kan triloger også ledes af formændene for de relevante arbejdsgrupper. Nyttige kontakter for Parlamentet under forhandlingsfasen er desuden Anticigruppen og Mertensgruppen for hvert enkelt formandskab². Rådets forhandlingsteam bistår

---

¹ Organ inden for Kommissionen med ansvar for koordinering af de politiske, lovgivningsmæssige og administrative forbindelser med de øvrige EU-institutioner og navnlig med Europa-Parlamentet og Rådet. GRI samler vicecheferne for alle kommissærernes kabinetter, da de har til opgave at overvåge interinstitutionelle anliggender. Gruppen mødes i princippet en gang om ugen. Den behandler nærmere bestemt dossierer, der behandles af Parlamentet og Rådet, og som er følsomme ud fra et institutionelt synspunkt, hvoraf nogle er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure.

² Anticigruppen og Mertensgruppen forbereder arbejdet i henholdsvis Coreper I og II (se kapitel 2.2).

normalt af den tjeneste, der har ansvaret for sagen i Rådets sekretariat og Den Juridiske Tjeneste.

4.4.3. Kommissionen

Kommissionen repræsenteres ved det ledende generaldirektorat (normalt ved kontorchefen eller direktøren) eller for politisk vigtige dossierer ved den ansvarlige kommissær eller generaldirektør, bistået af Generalsekretariatet og undertiden af Kommissionens Juridiske Tjeneste og kommissærens kabinet.

Kommissionen støtter gennem hele lovgivningsproceduren de to lovgivere ved at give tekniske forklaringer og varetage funktionen som mægler under de interinstitutionelle forhandlinger. Kommissionen kan opfordres til at udarbejde kompromistekster eller til at fremlægge mere detaljerede eller "tekniske" oplysninger. Kommissionen bør fungere som "uvildig mægler", når den forsvarer eller forhandler om sine lovforslag i alle lovgivningsprocedurens faser, i overensstemmelse med sin initiativret og princippet om ligebehandling af Parlamentet og Rådet¹.

Tekstboks 10 – Aftaler under den almindelige lovgivningsprocedure: De vigtigste elementer fra Parlamentets perspektiv	
Førstebehandlingsaf tale (forretningsordenens artikel 59, 62 og 71)	Ændringsforslag: til Kommissionens forslag kan stilles på udvalgs- og plenarmødestadiet; brede kriterier for antagelse til behandling Mandat: 1) Udvalgsbetænkning: Hvis Parlamentet på plenarmødet godkender udvalgets afgørelse om at indlede forhandlinger, udgør udvalgets betænkning mandatet. 2) Parlamentets holdning: Hvis Parlamentet forkaster udvalgets afgørelse, og der finder en normal afstemning sted på plenarmødet, eller der ikke foreligger en afgørelse fra udvalget om at indlede forhandlinger, kan Parlamentet henvise resultatet af afstemningen på plenarmødet til fornyet behandling i udvalget med henblik på interinstitutionelle forhandlinger. Afgørelse om indledning af forhandlinger: 1) fra udvalget (kvalificeret flertal), hvilket dog skal meddeles på et plenarmøde, hvorefter det på plenarmødet kan beslutes, at der træffes afgørelse ved en enkelt afstemning; 2) hvis Parlamentet forkaster afgørelsen, eller der ikke foreligger en afgørelse fra udvalget, kan Parlamentet stadig (simpelt flertal) beslutte at henvise sagen til udvalget til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger. Tidsfrister: Ingen. Bekræftelse af foreløbig aftale: ved skrivelse fra formanden for Coreper til udvalgets formand, inden Parlamentet vedtager sin holdning ved

¹ Se rammeaftalen (([EUT L 304 af 20.11.2010, s.47](#)) om forbindelserne mellem Parlamentet og Kommissionen, hvorefter Kommissionen skal "tage behørigt hensyn til de roller, traktaterne tildeler henholdsvis Parlamentet og Rådet, især hvad angår det grundlæggende princip om ligebehandling".

	førstebehandling (efter en enkelt afstemning med simpelt flertal i det kompetente udvalg) Det krævede flertal på plenarmødet: Kommissionens forslag kan godkendes, forkastes eller ændres med simpelt flertal (dvs. et flertal af de medlemmer, der deltager i afstemningen).
Tidlig andenbehandlingsaftale (forretningsordenens artikel 69 og 72)	Ændringsforslag: Ingen ændringsforslag til Rådets førstebehandlingsholdning, da den afspejler den foreløbige aftale, der er forhandlet med Europa-Parlamentet. Mandat: Parlamentets holdning ved førstebehandling. Afgørelse om at indlede forhandlinger: fra udvalget (absolut flertal) på et hvilket som helst tidspunkt efter vedtagelsen af Parlamentets holdning ved førstebehandlingen; meddeles på plenarmødet, men der kræves ikke godkendelse. Tidsfrister: Ingen. Bekræftelse af den foreløbige aftale: afstemning med simpelt flertal, der bekræfter den foreløbige aftale og godkender en skrivelse fra udvalgets formand til formanden for Coreper, hvoraf det fremgår, at formanden vil henstille til Parlamentet, at Rådets førstebehandlingsholdning, der svarer til ordlyden i den foreløbige aftale, vedtages uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling. Det krævede flertal på plenarmødet: Parlamentet godkender ved andenbehandlingen Rådets førstebehandlingsholdning (simpelt flertal), der svarer til den foreløbige tidlige andenbehandlingsaftale. Hvis der ikke er fremsat eller vedtaget (kvalificeret flertal) ændringsforslag eller forslag om forkastelse, meddeler formanden, at den foreslåede retsakt, som forhandlet med Rådet, er vedtaget (uden formel afstemning).
Andenbehandlingsaftale (forretningsordenens artikel 67, 69 og 73)	Ændringsforslag: Ændringsforslag til Rådets førstebehandlingsholdning, kan indgives på udvalgsstadiet (ikke længere af rådgivende udvalg) og på plenarmødestadiet; strenge kriterier for antagelse til behandling. Mandat: Parlamentets holdning ved førstebehandling. Hvis Rådets holdning indeholder elementer, der ikke er omfattet af Kommissionens forslag eller Parlamentets holdning ved førstebehandling, kan udvalget vedtage retningslinjer som supplement til førstebehandlingsmandatet, herunder i form af ændringsforslag. Afgørelse om at indlede forhandlinger: fra det kompetente udvalg på ethvert tidspunkt, efter at Rådets holdning er blevet henvist til det (med simpelt flertal); ingen meddelelse på plenarmødet. Tidsfrister: højst 3+1 måneder for Parlamentet til at vedtage sin andenbehandlingsholdning (og yderligere højst 3+1 måneder for Rådet) Bekræftelse af den foreløbige aftale: Den foreløbige aftale bekræftes med en skrivelse fra formanden for Coreper til udvalgets formand, inden Parlamentet vedtager sin andenbehandlingsholdning (efter en enkelt afstemning i det kompetente udvalg).

	Det krævede flertal på plenarmødet: ændringsforslag til Rådets holdning eller forkastelse kræver kvalificeret flertal.
Forligs-procedure og tredjebehandling (forretningsordenens artikel 75, 76, 77 og 78)	Ændringsforslag: Ændringsforslag ikke tilladt under tredjebehandlingen: Parlamentet godkender eller forkaster det "fælles udkast" som helhed med simpelt flertal ved én enkelt afstemning. Mandat: Parlamentets andenbehandlingsholdning Afgørelse om at indlede forhandlinger: ikke relevant Tidsfrister: højst 24 uger (3 x 8 uger), heraf højst 8 uger til selve forligsforhandlingerne. Bekræftelse af den foreløbige aftale: fremsendelse af skrivelse med det fælles udkast fra de to delegationsformænd. Det krævede flertal på plenarmødet: simpelt flertal.

4.5. Gennemsigtighed i Parlamentets arbejde og måder til at sikre ansvarliggørelse

Parlamentet lægger stor vægt på at sikre, at de lovgivningsmæssige procedurer er gennemsigtige og foregår så åbent som muligt, i overensstemmelse med artikel 15 i TEUF.

Som hovedregel er alle møder i udvalg og plenarmøder offentlige. Alle plenarmøder og i de fleste tilfælde også udvalgsmøder bliver transmitteret direkte over internettet. Alle forhandlinger og afstemninger om lovgivningsmæssige retsakter, både i udvalgene og på plenarmøderne, er offentlige. Endvidere er alle officielle dokumenter offentligt tilgængelige og foreligger i princippet på alle de officielle sprog. Europa-Parlamentets Lovgivningsobservatorium¹ indeholder en stor mængde relevante oplysninger i tilknytning til hvert lovgivningsdossier, herunder navne på ordføreren og skyggeordførere, rådgivende udvalg og de associerede udvalg, de forskellige trin i procedurerne og de relevante dokumenter (se kapitel 11).

Med hensyn til interinstitutionelle forhandlinger om lovgivningsdossierer tilstræber Parlamentet ligeledes at sikre åbenhed i processen sammen med Rådet og Kommissionen. Bekymring for åbenheden omkring de interinstitutionelle forhandlinger er også inden for institutionerne dukket op i løbet af de seneste år². Som en reaktion herpå ændrede Parlamentet allerede i betydeligt omfang sin forretningsorden i 2012. Den generelle revision af Europa-Parlamentets forretningsorden, som trådte i kraft i januar 2017, bygger på disse forbedringer og

¹ Se Lovgivningsobservatoriet: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/home/home.do>.

² Se også Ombudsmandens undersøgelse på eget initiativ om "Udbredelse af Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen af dokumenter vedrørende triloger og åbenhed i triloger i almindelighed", sag: OI/8/2015/JAS, indledt den 26. maj 2015 — afgørelse den 12. juli 2016: <https://www.ombudsman.europa.eu/en>.

styrker yderligere den parlamentariske ansvarlighed og kontrol med de lovgivningsmæssige forhandlinger. Gennem Europa-Parlamentets forretningsorden sikres, at:

- Parlamentet forhandler på grundlag af et offentligt mandat, der altid har støtte fra et flertal på plenarmødet.
- Parlamentets forhandlingsteam har en standardsammensætning, hvori alle politiske grupper har ret til at være repræsenteret, hvorved det sikres, at de har adgang til alle oplysninger og nøje kan overvåge og påvirke alle forhandlingstrin.
- Formanden og ordføreren skal aflægge rapport til udvalget efter hver forhandlingsrunde.
- Der afstemmes om foreløbige aftaler indgået på triloger i udvalget, og de offentliggøres, inden de fremsættes på plenarmødet.

5. FORLIGSPROCEDUREN I DETALJER

Indledning

Som anført i kapitel 9 afsluttes langt størstedelen af lovgivningsdossiererne i førstebehandlingsfasen og i langt mindre grad under andenbehandlingsfasen. Antallet af forlig er faldet støt i årenes løb, og i løbet af den ottende valgperiode har der for første gang slet ikke været forligsprocedurer.

Forligsproceduren har i betydelig grad påvirket den måde forhandlingerne under første- og andenbehandlingen gennemføres i dag. Mange procedurer og praksisser har deres oprindelse i forligsproceduren (f.eks. anvendelse af triloger og dokumenter i fire kolonner). Behovet for at have velfungerende og velstrukturerede forhandlinger er særlig vigtigt for forligsproceduren, da denne procedure er den sidste mulighed for institutionerne at nå til enighed. Hvis det ikke lykkes de to institutioner at nå til enighed på dette stadie, bortfalder hele forslaget.

Dette kapitel beskriver proceduren i detaljer med fokus på de karakteristika, der adskiller sig fra første- og andenbehandlingen.

Den forberedende fase

Så snart det står klart, at Rådet ikke kan godkende alle Parlamentets ændringer ved andenbehandlingen, underretter det Parlamentet herom, og der indledes uformelle kontakter mellem de tre institutioner for at påbegynde forberedelserne til indkaldelse af Forligsudvalget så hurtigt som muligt og inden for de tidsfrister, der er fastsat i traktaten. Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender bistår **Parlamentets delegation** under hele forligsproceduren og arbejder tæt sammen med sekretariatet for det relevante parlamentsudvalg og med Parlamentets Juridiske Tjeneste, juristlingvister, pressemedarbejdere og andre relevante tjenestegrene i Parlamentet.

Sammensætning og udpegelse af Parlamentets delegation

Parlamentets delegation til **Forligsudvalget** har altid samme antal medlemmer som antallet af medlemsstater i Rådet. En ny delegation fra Parlamentet oprettes for hver enkelt forligsprocedure. Parlamentets delegation ledes altid af en af de **tre af Parlamentets næstformænd**, der har **ansvaret for forligsproceduren**. Ordføreren/ordførerne og formanden/formændene for det/de kompetente udvalg er pr. definition også en del af delegationen.

Delegationens øvrige medlemmer udpeges af hver enkelt politiske gruppe for hver enkelt forligsprocedure¹. De fleste af dem kommer fra det kompetente udvalg eller fra det rådgivende eller associerede udvalg. Der udpeges også et tilsvarende antal

---

¹ I lighed med udnævnelsen af ordførere i udvalgene udpeges medlemmerne af Forligsudvalget af de politiske grupper på grundlag af den d'Hondtske metode, efter at Formandskonferencen har besluttet det nøjagtige antal medlemmer af Forligsudvalget for hver enkelt politiske gruppe.

stedfortrædere, der kan være til stede ved alle møder i delegationen og Forligsudvalget, men de kan kun stemme, hvis de optræder som stedfortræder for et ordinært medlem.

Parlamentets delegations konstituerende møde

Hovedformålet med det konstituerende møde¹ i Parlamentets delegation er at give Parlamentets forhandlingsteam – sædvanligvis den næstformand, der leder delegationen, formanden for det kompetente udvalg og ordføreren/ordførerne – mandat til at indlede uformelle forhandlinger med Rådet på trilogmøder. Endvidere finder der også en kort drøftelse sted af de vigtigste udestående spørgsmål. I modsætning til førstebehandlingen og andenbehandlingen deltager Kommissionen normalt i alle møder i Parlamentets delegation for at give udtryk for, hvordan man efter dens opfattelse kan få skabt enighed mellem Parlamentet og Rådet, eller besvare anmodninger om mere detaljerede eller "tekniske" oplysninger.

Forhandlingerne i forligsfasen

I overensstemmelse med den tidsplan for triloger, der aftales mellem Parlamentet og Rådet i begyndelsen af forligsproceduren for et bestemt dossier, afholdes der en række triloger gennem forligsproceduren med henblik på at nå frem til en samlet aftale i Forligsudvalget.

Efter hver trilog rapporterer hver enkelt institutions forhandlingsteam tilbage til den respektive delegation. Hovedformålet med delegationsmødet er at give feedback om forhandlingerne, vurdere mulige kompromistekster og give instrukser til forhandlingsteamet om, hvordan forhandlingerne skal fortsættes. Ved afslutningen af proceduren godkender eller forkaster delegationen formelt den foreløbige aftale, der er opnået under forligsproceduren. Godkendelse af en aftale kræver et absolut flertal af delegationens medlemmerne (mindst 15 stemmer for ud af de mulige 28 stemmer).

Forligsudvalget

Forligsudvalget, der består af repræsentanter for de 28 medlemsstater og 28 medlemmer af Europa-Parlamentet, indkaldes af Parlamentets formand sammen med Rådets formand. Udvalget indkaldes ofte, når Parlamentets og Rådets holdninger ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at uafklarede problemer kan forventes løst. Udvalget skal under alle omstændigheder indkaldes senest seks uger (eller otte uger, hvis fristen er blevet forlænget) efter Rådets andenbehandling for at åbne forligsproceduren formelt. Fra dette tidspunkt har Forligsudvalget yderligere seks uger (eller otte uger, hvis fristen er blevet forlænget) til at nå til generel enighed i form af et fælles udkast.

Parlamentet og Rådet skiftes til at være værtsinstitution. Den næstformand, der er formand for Parlamentets delegation, og den minister, der er formand for Rådet, leder

---

¹ Det konstituerende møde kan undtagelsesvis erstattes af en skrivelse fra delegationens formand til dens medlemmer ("konstituering ved skriftlig procedure").

i fællesskab Forligsudvalgets møder. Den relevante kommissær repræsenterer Kommissionen.

Forligsproceduren består i praksis normalt af flereilogmøder og møder i de respektive delegationer, før mødet i Forligsudvalget finder sted. Undertiden afbrydes selve mødet i Forligsudvalget med henblik på trillogforhandlinger for at afklare situationen eller finde kompromiser angående spørgsmål, der fortsat er kontroversielle. Der afholdes også separate interne møder i Parlamentets og Rådets delegation mellem trillogmøderne og de officielle møder i Forligsudvalget. Sådanne møder er nødvendige for at informere de enkelte delegationer om de fremskridt, der er gjort på hvert trin i forhandlingerne, og for at fastslå, om der skal gives nye instrukser til forhandlingsteamet.

Hvis det er usandsynligt, at der opnås enighed på det første møde, kan der indkaldes til flere møder, herunder trillogmøder, inden for den frist på seks til otte uger, som er fastsat i traktaten til at nå til enighed. Forligsproceduren kan afsluttes skriftligt, hvis det er hensigtsmæssigt.

Hvis det ikke lykkes de to institutioner at nå til enighed i Forligsudvalget, bortfalder hele forslaget¹.

Tredjebehandling (efter Forligsudvalget)

En aftale, der er indgået i Forligsudvalget, skal bekræftes både af Parlamentet og af Rådet inden for seks uger (eller otte uger, hvis fristen er blevet forlænget) efter godkendelsen af et **fælles udkast**. De to institutioner stemmer hver for sig om det fælles udkast i den foreliggende form – uden nogen mulighed for at ændre det yderligere.

Til godkendelse i Parlamentet kræves et simpelt flertal; opnås dette ikke, er det fælles udkast forkastet. Det fælles udkast skal også godkendes med kvalificeret flertal i Rådet, som generelt stemmer efter Parlamentets tredjebehandling².

Som det er tilfældet med første- og andenbehandlingen, kan en tekst kun blive til lovgivning, hvis både Parlamentet og Rådet godkender teksten. Hvis en institution undlader at gøre dette, er den lovgivningsmæssige procedure bragt til ophør, og den kan kun genoptages med et nyt forslag fra Kommissionen.

---

¹ Siden 1999 har der været to tilfælde, hvor det ikke er lykkedes Parlamentets og Rådets delegationer at nå til enighed om et fælles udkast i Forligsudvalget (arbejdstidsdirektivet og direktivet om nye levnedsmidler).

² Rådet har til dato aldrig forkastet en aftale indgået i Forligsudvalget. Parlamentet har meget sjældent forkastet aftaler indgået i Forligsudvalget; som eksempler kan nævnes aftalen om direktivforslaget om overtagelsestilbud i 2001 og aftalen om forslaget om adgang til markedet for havnetjenester i 2003.

6. FÆRDIGGØRELSE, UNDERTEGNELSE OG OFFENTLIGGØRELSE AF DEN VEDTAGNE TEKST

6.1. Juridisk-sproglig færdiggørelse

Når der er indgået en foreløbig aftale mellem institutionerne ved første-, anden- eller tredjebehandling, gennemgås teksten til aftalen af jurist-lingvisterne inden den officielle vedtagelse på plenarmødet. Dette er vigtigt, bl.a. for at sikre retssikkerheden og overensstemmelsen mellem de forskellige sprogudgaver med henblik på ensartet gennemførelse og for at undgå behovet for en berigtigelse på et senere tidspunkt (i princippet foretages der ingen ændringer af teksten efter afstemningen på plenarmødet)¹.

I Parlamentet foretages og koordineres jurist-lingvisternes færdiggørelse af jurist-lingvister fra Direktoratet for Retsakter (DLA) i tæt samarbejde med Rådets Direktorat for Lovgivningskvalitet. Udvalgets sekretariat og Rådets ansvarlige tjenestegren inddrages fuldt ud i proceduren og underrettes regelmæssigt om fremskridt. Andre tjenestegrene i begge institutioner og i Kommissionen høres, når det er nødvendigt.

De vigtigste faser i jurist-lingvisternes gennemgang er:

- De koordinerende jurist-lingvister fra Europa-Parlamentet eller Rådet udarbejder en konsolideret udgave af teksten på originalsproget af den foreløbige aftale, hvori de politisk vedtagne ændringer er indarbejdet i Kommissionens forslag, og sikrer, at teksten afspejler aftalen, i tæt samarbejde med jurist-lingvisterne i den anden institution, det relevante udvalgsekretariat i Europa-Parlamentet og Rådets ansvarlige tjenestegrene.
- De koordinerende jurist-lingvister fremsender den konsoliderede tekst til oversættelsestjenesterne.
- Jurist-lingvisterne fra begge institutioner reviderer den oprindelige sprogudgave af den konsoliderede tekst i overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser om udformning af retsakter og praksis og i tæt samarbejde med det relevante udvalg i Europa-Parlamentet og Rådets ansvarlige tjenestegrene.
- Parlamentets forhandlingsteam høres i passende omfang om de foreslåede juridisk-sproglige ændringer, og Rådets nationale eksperter afholder møde.
- Parlamentets og Rådets jurist-lingvister færdiggør teksterne på alle sprog på grundlag af den oprindelige sprogudgave med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådet.

---

¹ Den juridisk-sproglige færdiggørelse af lovgivningsmæssige retsakter efter afstemningen på plenarmødet er fortsat mulig, men kun i undtagelsestilfælde, og tager normalt betydeligt længere tid end den normale færdiggørelsesprocedure, blandt andet på grund af behovet for en berigtigelsesprocedure (forretningsordenens artikel 241).

Den sædvanlige varighed af den juridisk-sproglige gennemgang er **otte uger** fra den dato, hvor den politiske enighed blev bekræftet ved skrivelse fra Coreper til formanden for det relevante udvalg.

6.2. Undertegnelse

Efter at Parlamentet og Rådet har afsluttet den formelle vedtagelse af en aftale ved første-, anden- eller tredjebehandlingen undertegner Parlamentets formand sammen med en repræsentant for det roterende formandskab for Rådet retsakten, i overensstemmelse med artikel 297, stk. 1, i TEUF.

Siden 2003 og på et initiativ fra Europa-Parlamentet undertegner Parlamentets formand og formandskabet for Rådet teksterne i fællesskab i tilknytning til Parlamentets plenarmøder, ofte med deltagelse af formanden for det kompetente udvalg og ordføreren. Formålet med en fælles "LEX"-undertegnelseceremoni er at vise, at de to lovgivere, der handler på lige fod, formelt har vedtaget de lovgivningsmæssige retsakter.

Underskrivelseceremoni i protokollokalet i Strasbourg på plenarmødet i oktober 2019 med Tytti Tuppurainen, finsk minister for europæiske anliggender, og Europa-Parlamentets formand, David Maria Sassoli. © Europa-Parlamentet (2019)

6.3. Offentliggørelse

Efter undertegnelsen offentliggøres de lovgivningsmæssige retsakter i Den Europæiske Unions Tidende (EUT) med eventuelle fælles vedtagne erklæringer. Offentliggørelsen i EU-Tidende er en betingelse for, at retsakterne kan anvendes¹. Medmindre andet er aftalt mellem de to lovgivere, træder retsakterne i kraft den tyvende dag efter offentliggørelsen.

---

¹ Den Europæiske Unions Tidende (EUT) udkommer på alle officielle EU-sprog. Der er 2 serier: L (lovgivning); C (meddelelser og oplysninger).

7. ANDRE PROCEDURER, HVOR PARLAMENTET ER INDDRAGET

7.1. Særlige lovgivningsmæssige procedurer

Som anført i kapitel 3, henviser Lissabontraktaten til den almindelige lovgivningsprocedure og til særlige lovgivningsprocedurer (artikel 289, stk. 2, i TEUF¹). Særlige lovgivningsprocedurer erstatter den tidligere rådgivende procedure, samarbejdsproceduren og proceduren med samstemmende udtalelse for at forenkle EU's beslutningsproces. Som navnet antyder, afviger disse procedurer fra den almindelige lovgivningsprocedure og udgør således undtagelser. Traktaterne giver ikke en præcis beskrivelse af de særlige lovgivningsprocedurer. Der er fastlagt regler ad hoc på grundlag af de relevante artikler i traktaterne, som indeholder udtrykket "særlig lovgivningsprocedure" og beskriver de forskellige skridt. Der sondres mellem to særlige lovgivningsprocedurer:

- **Høring (punkt 7.1.1.):** Parlamentet kan godkende, forkaste eller foreslå ændringer til et lovforslag. Rådet er ikke retligt forpligtet til at tage hensyn til Parlamentets udtalelse, men det kan kun træffe afgørelse, efter at det har modtaget udtalelsen.
- **Godkendelse (punkt 7.1.2.):** Parlamentet har beføjelse til at godkende eller forkaste et lovforslag, men kan ikke ændre det. Rådet kan ikke tilsidesætte Parlamentets udtalelse. I visse særlige tilfælde kræver et forslag fra Parlamentet godkendelse fra Rådet².

7.1.1. Høring

Indtil Lissabontraktatens ikrafttræden var høringsproceduren den mest anvendte procedure. Denne procedure giver Parlamentet mulighed for at udtale sig om et forslag til retsakt. Det kan godkende, forkaste eller foreslå ændringer til forslaget (simpelt flertal). Rådet er ikke retligt forpligtet til at tage hensyn til Parlamentets udtalelse, men ifølge EU-Domstolens retspraksis må Rådet ikke i de tilfælde, hvor traktaten indeholder krav om høring af Parlamentet, træffe en afgørelse uden at have modtaget den. Som særlig lovgivningsprocedure finder høring anvendelse i forbindelse med visse foranstaltninger inden for et begrænset antal politikområder (såsom konkurrence, monetær politik, beskæftigelses- og socialpolitik samt visse foranstaltninger af beskatningsmæssig art på miljø- og energiområdet).

---

¹ Artikel 289, stk. 2, i TFEU: "*I specifikke tilfælde, der er fastsat i traktaterne, vedtages forordningen, direktivet eller afgørelsen af Europa-Parlamentet med deltagelse af Rådet eller af Rådet med deltagelse af Europa-Parlamentet, og dette udgør en særlig lovgivningsprocedure.*"

² Se artikel 223, stk. 2, i TEUF, hvoraf det fremgår, at Parlamentet i overensstemmelse med en særlig lovgivningsprocedure efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv (statutten for medlemmerne), og artikel 226, stk. 3, i TEUF, der giver Parlamentet ret til at fastsætte de nærmere vilkår for udøvelse af undersøgelsesbeføjelsen efter Rådets og Kommissionens godkendelse.

Høring af Parlamentet kræves også i en ikke-lovgivningsmæssig procedure ved vedtagelse af internationale aftaler under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

7.1.2. Godkendelse

Når en særlig lovgivningsprocedure indebærer, at Europa-Parlamentet eller Rådet skal opnå godkendelse til et udkast til lovgivningsmæssig retsakt, kan den pågældende institution godkende eller forkaste forslaget (med kvalificeret flertal), men kan ikke ændre det. Godkendelsen eller mangel herpå kan ikke tilsidesættes. Eksempler på anvendelsen af denne særlige lovgivningsprocedure er oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed (artikel 86, stk. 1, i TEUF), vedtagelse af den flerårige finansielle ramme (artikel 312 i TEUF) og lovgivning, der vedtages med bestemmelsen om nærhedsprincippet som retsgrundlag (artikel 352 i TEUF).

Parlamentets godkendelse kræves også i vigtige **ikke-lovgivningsmæssige** procedurer (simpelt flertal):

- når Rådet vedtager visse internationale aftaler, som EU har forhandlet, bortset fra dem, der udelukkende vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Godkendelsesproceduren anvendes i forbindelse med aftaler, som dækker områder, hvor den almindelige lovgivningsprocedure finder anvendelse, men også for bl.a. associeringsaftaler og aftaler, som har betydelige budgetmæssige virkninger for Unionen (artikel 218 i TEUF)
- i tilfælde af en alvorlig overtrædelse af de grundlæggende rettigheder (artikel 7 i TEU)
- ved tiltrædelse af nye medlemmer (artikel 49 i TEU)
- ved aftaler om udtrædelse af EU (artikel 50 i TEU)

7.2. Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

Størstedelen af EU-lovgivningen indeholder bestemmelser, der giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter. Kommissionens beføjelse til at træffe afgørelser i henhold til én af disse to procedurer kan f.eks. være nødvendig, i tilfælde af at der er behov for tekniske ajourføringer, stoffer eller produkter skal godkendes eller forbydes, eller når der er behov for ensartet anvendelse i medlemsstaterne. Hvis disse beslutninger kræver hurtighed, fleksibilitet og/eller yderligere teknisk arbejde, kan den almindelige lovgivningsprocedure være for tung som procedure. Sådanne afgørelser, der træffes efter disse procedurer, kan, omend de ofte er af detaljeret eller teknisk karakter, være politisk vigtige og kan have en betydelig indvirkning på sundheden, miljøet og økonomien og kan påvirke borgere, virksomheder og hele økonomiske sektorer direkte.

Med indførelsen af **delegerede retsakter** i Lissabontraktaten (artikel 290 i TEUF) (almengyldige foranstaltninger til ændring eller udbygning af visse ikke-væsentlige bestemmelser i basisretsakten) har Parlamentet fået styrket sine beføjelser: Det råder

nu over en uindskrænket vetoet og kan til enhver tid tilbagekalde Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på grundlag af en given basisretsakt. For **gennemførselsretsakters** vedkommende (artikel 291 i TEUF) er Parlamentets beføjelser begrænsede, og der er ingen mulighed for at nedlægge veto. Beslutningen om at delegere Kommissionen delegerede beføjelser eller gennemførelsesbeføjelser, samt valget mellem disse beføjelser, er derfor meget vigtig og definerer Europa-Parlamentets efterfølgende kontrolfunktion. Denne afgørelse skal være truffet i basisretsakten af lovgiverne under lovgivningsproceduren.

Institutionernes forskellige fortolkninger af artikel 290 og 291 i TEUF har gentagne gange givet anledning til problemer under forhandlinger med hensyn til dette valg. Derfor er aftaler, der indgås i de lovgivningsmæssige forhandlinger, siden 2012 overvåget af Formandskonferencen¹ for at sikre, at artikel 290 og 291 i TEUF samt Parlamentets tilsvarende institutionelle rettigheder respekteres, baseret på en regelmæssig vurdering af Formandskonferencen. Spørgsmålet om delegerede retsakter var et af de vigtigste spørgsmål, der blev behandlet i den interinstitutionelle aftale fra 2016 om bedre lovgivning (se tekstboks 11 i kapitel 8).

---

¹ Se Formandskonferencens afgørelse af 19. april 2012. Hvis Formandskonferencen finder, at en aftale ikke beskytter Parlamentets institutionelle rettigheder, vil den ikke forelægge dossieret for plenarforsamlingen med henblik på en afstemning, der vil føre til en førstebehandlingsaftale.

8. DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE OM BEDRE LOVGIVNING

Den 13. april 2016 trådte den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning¹ i kraft og erstattede den interinstitutionelle aftale fra 2003. Den bygger på og supplerer en række tidligere aftaler og erklæringer, som har haft til formål at institutionalisere god praksis. Den opstiller en række initiativer og procedurer for at fremme en bedre lovgivning (se nedenstående tekstboks), og minder om vigtigheden af fællesskabsmetoden og de generelle principper i EU-retten, såsom demokratisk legitimitet, nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet. Den fremmer gennemsigtighed og understreger, at EU-lovgivningen bør gøre det muligt for borgere, myndigheder og virksomheder let at forstå deres rettigheder og pligter og undgå overregulering og administrative byrder, samt være praktisk gennemførlig.

For Parlamentet var det vigtigt, at aftalen skulle supplere, men ikke erstatte rammeaftalen med Kommissionen fra 2010. Der blev derfor offentliggjort en erklæring fra Parlamentet og Kommissionen, der præciserede, at denne aftale ikke berørte rammeaftalen fra 2010².

Tekstboks 11 — Sammenfatning af den interinstitutionelle aftale fra 2016 om bedre lovgivning

Den nye aftale mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen omhandler bl.a.:

- **Den flerårige og årlige programmering (punkt 4 til 11):** Parlamentet, Rådet og Kommissionen vil sammen udarbejde en årlig og flerårig lovgivningsprogrammering og dermed gennemføre artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union. De tre institutioner vil udarbejde fælles konklusioner om deres vigtigste politiske mål og prioriteter ved begyndelsen af en nye valgperiode og en fælles erklæring om årlig interinstitutionel programmering, der udpeger dossierer, som bør prioriteres højt, uden at det berører de to lovgiveres beføjelser i henhold til traktaterne. Det skal bemærkes, at i december 2016 undertegnede formændene for hhv. Parlamentet, Rådet og Kommissionen sammen den første fælles erklæring om årlig interinstitutionel programmering, som angav lovgivningsmæssige dossierer af større politisk betydning, der skulle behandles som lovgivningsmæssige prioriteter for 2017. Et andet tilsvarende dokument blev undertegnet i december 2017 og omfattede de lovgivningsmæssige prioriteter indtil udgangen af den 8. valgperiode (2018-2019). Derudover er formålet med den interinstitutionelle aftale at

¹ Aftalen om bedre lovgivning er afspejlet i revisionen af Parlamentets forretningsorden, bl.a. i artikel 38 om den fælles erklæring om årlig interinstitutionel programmering og om tilbagetrækninger, artikel 40, stk. 4, om udveksling af synspunkter med Rådet og Kommissionen for så vidt angår en tvist om retsgrundlagets holdbarhed eller relevans, artikel 47 om Parlamentets anmodninger om forelæggelse af lovgivningsmæssige forslag, artikel 49 om fremskyndelse af lovgivningsprocedurer, artikel 61 om interinstitutionelle udvekslinger af synspunkter i tilfælde af ændring af retsgrundlaget og artikel 126 om fælles konklusioner om flerårig interinstitutionel programmering.

² Europa-Parlamentets og Kommissionens erklæring i forbindelse med vedtagelsen af den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, [EUT L 124 af 13.5.2016, s. 1](#).

forbedre proceduren for tilbagetrækninger¹ og for forslag til EU-retsakter, som Europa-Parlamentet eller Rådet fremsætter i henhold til artikel 225 eller artikel 241 i TEUF².

- **Værktøjer til bedre lovgivning (punkt 12 til 24):** I aftalen anerkendes konsekvensanalysens positive bidrag med hensyn til at hjælpe de tre institutioner med at nå frem til velfunderede beslutninger, og det fastslås samtidigt, at disse analyser ikke bør være en erstatning for politiske beslutninger og ikke bør medføre unødige forsinkelser i lovgivningsprocessen eller forringe medlovgivernes mulighed for at foreslå ændringer. Kommissionen vil foretage konsekvensanalyser af alle sine lovgivnings- og ikkelovgivningsinitiativer, delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger, som forventes at få betydelige økonomiske, miljømæssige eller sociale indvirkninger. Disse konsekvensanalyser skal opfylde en række krav, der er fastsat i aftalen. Initiativer i Kommissionens arbejdsprogram eller i den fælles erklæring vil som hovedregel blive ledsaget af en konsekvensanalyse. Parlamentet og Rådet vil foretage konsekvensanalyser af deres egne væsentlige ændringer, når de mener, at dette er hensigtsmæssigt og nødvendigt. Endvidere tilsigtes det med aftalen at forbedre offentlige høringer og høringer af interessenter og navnlig tilskynde til deltagelse af SMV'er og at forbedre den efterfølgende evaluering af eksisterende lovgivning.
- **Valget af retsgrundlag (punkt 25):** Aftalen indebærer, at hvis der påtænkes en ændring af retsgrundlaget, som medfører ændring fra den almindelige lovgivningsprocedure til en særlig lovgivningsprocedure eller en ikkelovgivningsmæssig procedure, vil de tre institutioner udveksle synspunkter herom. Det understreges, at Kommissionen fortsat fuldt ud skal spille sin rolle for at sikre, at traktaterne og Domstolens praksis respekteres.
- **Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter (punkt 26-31 og bilag):** For at løse de tilbagevendende problemer i de interinstitutionelle forhandlinger med hensyn til valget mellem delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter blev den fælles forståelse om delegerede retsakter revideret og knyttet som bilag til aftalen, for bl.a. at tage højde for Rådets bekymringer med hensyn til den måde, hvorpå medlemsstaternes eksperter høres. Ifølge Rådet ville dette lette fremtidige forhandlinger om dette valg. Den reviderede fælles forståelse præciserer, hvordan denne høring bør finde sted, og sikrer samtidig lige adgang til alle oplysninger for Parlamentet og Rådet. Den sikrer endvidere eksperter fra Europa-Parlamentet og fra Rådet adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper om delegerede retsakter. Derudover bekræftede aftalen behovet for at indlede forhandlinger om ikke-bindende afgrænsningskriterier, og efter to års forhandlinger blev der indgået en aftale, som efterfølgende blev godkendt i foråret 2019³. Disse ikke-bindende kriterier kan nu anvendes af lovgiverne som en form for vejledning, når de tager stilling til, om de vil delegerer beføjelserne, og i givet fald hvilket instrument de vil benytte sig af. Behovet for at tilpasse al eksisterende lovgivning til de retlige rammer, der blev indført med Lissabontraktaten, blev delvis dækket i den 8. valgperiode, og den resterende del skal gøres til genstand for forhandlinger. For at øge gennemsigtigheden og forbedre sporbarheden i alle de forskellige faser af en delegeret retsakts livscyklus blev der oprettet et fælles funktionelt register over delegerede retsakter ved udgangen af 2017.

¹ Se også tekstboks 3 i kapitel 2.3.

² Se også tekstboks 5 i kapitel 3.1.

³ [EUT C 223 af 3.7.2019](#)

- **Gennemsigtighed i og koordinering af lovgivningsprocessen (punkt 32 til 39):** Aftalen understreger, at Europa-Parlamentet og Rådet i deres egenskab af medlovgivere skal udøve deres beføjelser på lige fod, og at Kommissionen skal udføre sin rolle som mægler ved at behandle Parlamentet og Rådet lige under fuld respekt for de opgaver, der er pålagt i traktaterne. Aftalen har til formål at sikre, at institutionerne holder hinanden underrettet under hele proceduren, koordinerer tidsplaner bedre og eventuelt fremskynder lovgivningsprocessen og samtidig sikrer, at medlovgivernes beføjelser respekteres. Kommunikationen under hele lovgivningscyklussen bør forbedres, og indgåede aftaler bør bekendtgøres i fællesskab, f.eks. gennem fælles pressekonferencer. Med henblik på at fremme gennemsigtigheden vil der blive udviklet en særlig fælles database over lovgivningsdossierernes status.
- **Internationale aftaler (punkt 40):** Der blev aftalt en "rendezvousklausul", der forpligtede institutionerne til at indlede forhandlinger om forbedrede praktiske ordninger for samarbejde og informationsdeling for så vidt angår forhandling og indgåelse af internationale aftaler, hvorved der bl.a. sikres gennemførelse af artikel 218, stk. 10, i TEUF om Parlamentets ret til straks at blive underrettet fuldt ud i alle faser af proceduren. Forhandlingerne blev påbegyndt i den 8. valgperiode og er endnu ikke afsluttet.
- **Gennemsigtighed og anvendelse af EU-lovgivning (punkt 41 til 45):** Aftalen opfordrer medlemsstaterne (der som sådan er ikke part i aftalen) til at give offentligheden klar information om foranstaltninger til gennemførelse eller iværksættelse i national ret af EU-lovgivning. Når medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af direktiver i national ret vælger at tilføje elementer, som på ingen måde vedrører denne EU-lovgivning, bør de identificere disse tilføjelser i gennemførelsesretsakten eller i et dertil knyttet dokument. I sin årlige beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af EU-lovgivningen, vil Kommissionen medtage en henvisning til disse tilføjelser, hvis det er relevant¹.
- **Forenkling (punkt 46 til 48):** I aftalen forpligter de tre institutioner sig til hyppigere at anvende samarbejdning, at fremme harmonisering og gensidig anerkendelse, at samarbejde om at ajourføre og forenkle lovgivning samt at undgå overregulering og administrative byrder for borgere, myndigheder og virksomheder, herunder SMV'er, og samtidig sikre, at lovgivningens mål opfyldes. Som et supplement til det eksisterende program for målrettet og effektiv regulering (Refit) vil Kommissionen forelægge en årlig undersøgelse af byrden i forbindelse med resultaterne af EU's bestræbelser på at forenkle lovgivningen. Kommissionen vil om muligt kvantificere mindskelsen af regelbyrden eller individuelle forslags eller retsakters besparelspotentiale og vil også vurdere, om det er gennemførligt at opstille mål i Refit med henblik på mindskelse af byrden i specifikke sektorer.
- **Gennemførelse og overvågning af aftalen (punkt 49 til 50):** I aftalen forpligter de tre institutioner sig til at sikre, at de har de midler og ressourcer, der er nødvendige for at kunne gennemføre aftalen. De vil i fællesskab og regelmæssigt overvåge gennemførelsen,

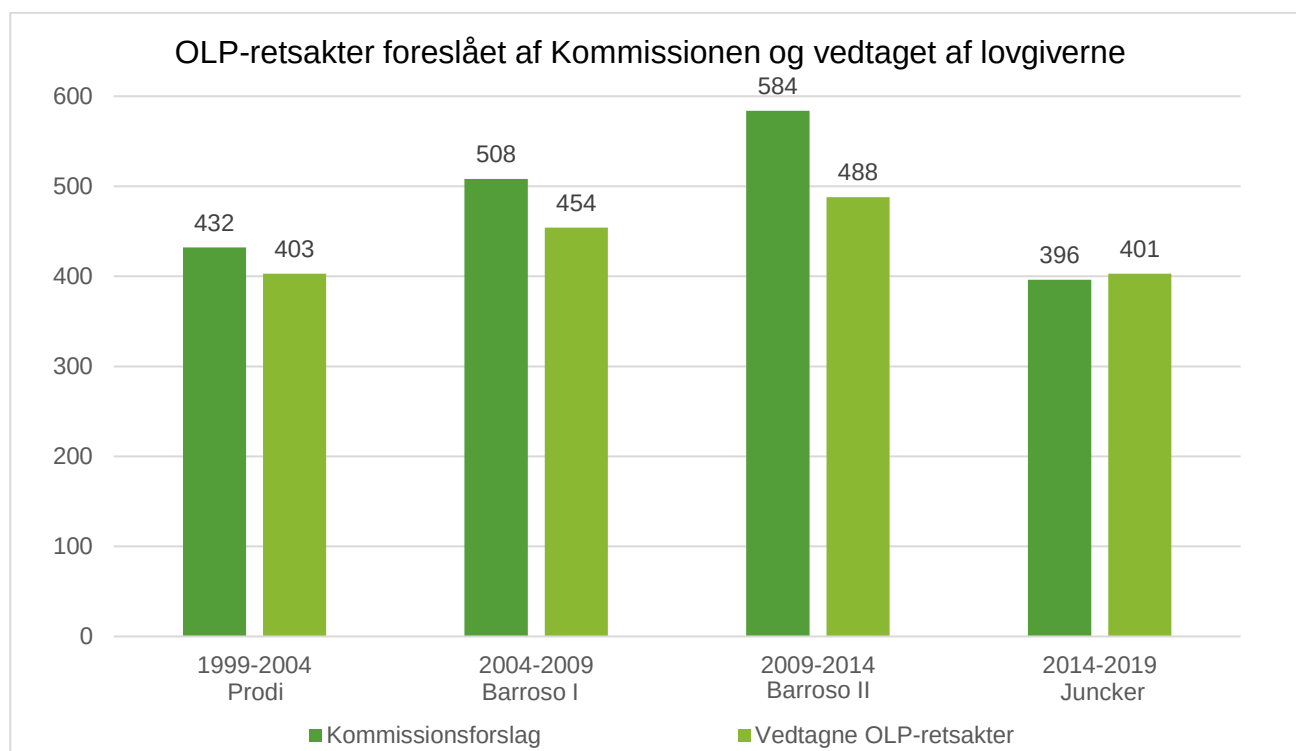
¹ Derudover fastsættes det i aftalen om bedre lovgivning, at de tre institutioner fortsat fuldt ud er forpligtet af den fælles politiske erklæring af 27. oktober 2011 om forklarende dokumenter (EUT C 369 af 17.12.2011, s. 15), hvori institutionerne blev enige om, at hvis behovet for forklarende dokumenter er berettiget, vil det blive præciseret i en betragtning, at "Medlemsstaterne har forpligtet sig til [...] at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter".

både på politisk niveau gennem årlige drøftelser og på teknisk niveau i Den Interinstitutionelle Koordinationsgruppe.

9. DEN ALMINDELIGE LOVGIVNINGSPROCEDURE I TAL

Siden den fælles beslutningsprocedure blev indført med Maastrichttraktaten i 1993, er den for hver valgperiode vokset i relativ betydning i forhold til høringsproceduren. Dette har i vid udstrækning afspejlet den gradvise udvidelse af anvendelsesområdet for den nuværende "almindelige lovgivningsprocedure" i årenes løb: Ændringerne skete først gradvist med Amsterdam- og siden Nicetraktaten, mens Lissabontraktaten, der trådte i kraft i december 2009, udgjorde en egentlig omkalfatring af EU's lovgivningsmæssige rammer og markerede begyndelsen på en ny æra.

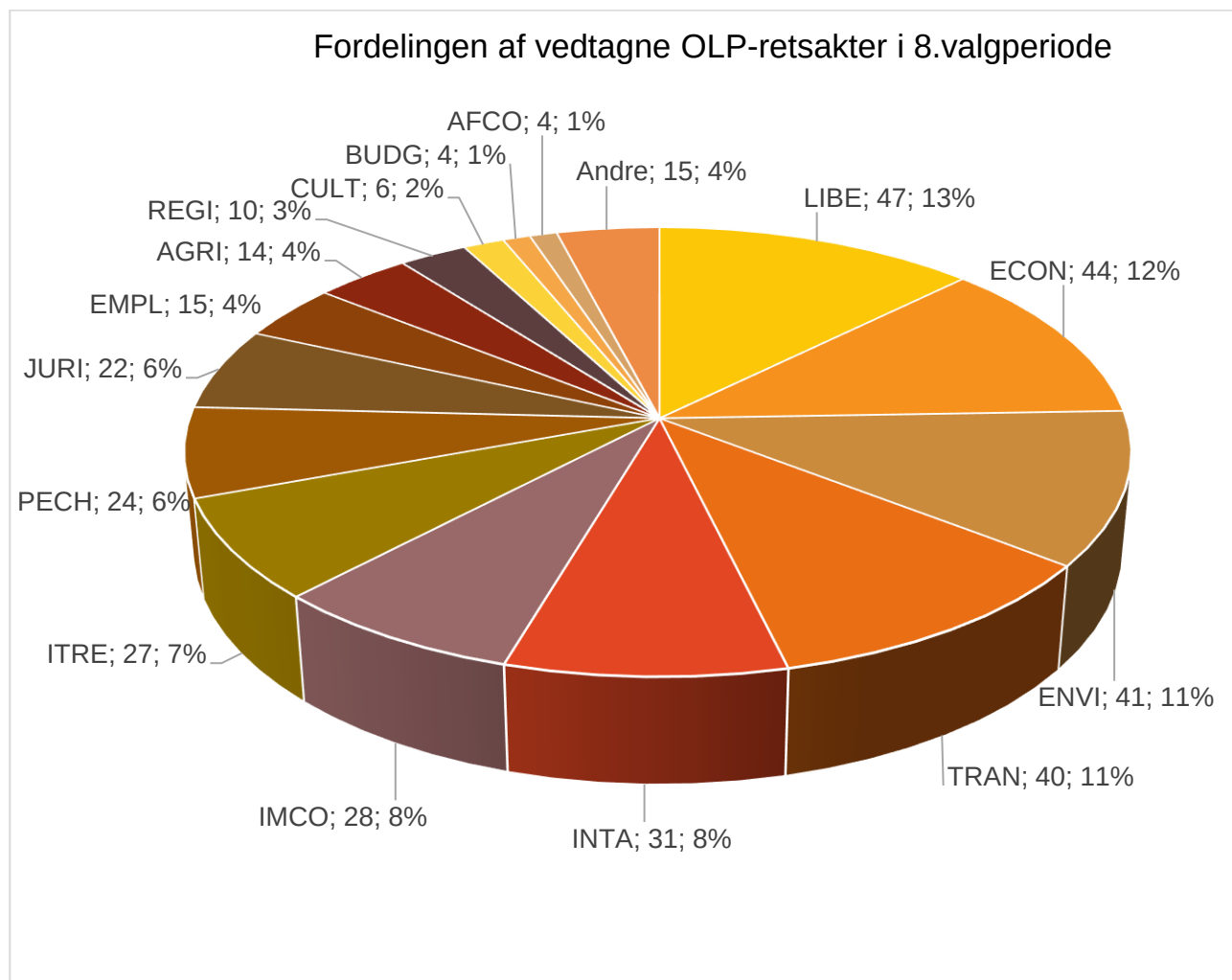
I løbet af den 8. valgperiode vedtog de to lovgivere 401 retsakter efter den almindelige lovgivningsprocedure (OLP). Forklaringen på det mindre fald (20 %) i forhold til den foregående valgperiode er enkel: starten på Parlamentets foregående valgperiode (7. valgperiode) faldt sammen med Lissabontraktatens ikrafttræden (december 2009), behandlingen af det store antal forslag til FFR-sektorspecifikke programmer til tidsrummet 2014-2020 – der blev fremsat af Kommissionen i det andet halvår af 2011 – blev afsluttet inden valget i 2014, og Kommissionen fremsatte under Jean-Claude Junckers ledelse bevidst færre forslag til retsakter.

Fordelingen af vedtagne (og undertegnede) OLP-dossierer (ikke kodificeringer) blandt Parlamentets udvalg bekræfter, hvilke politikområder der har været prioriteret i de seneste år (retlige og indre anliggender, økonomiske anliggender, miljø). Ligesom i de

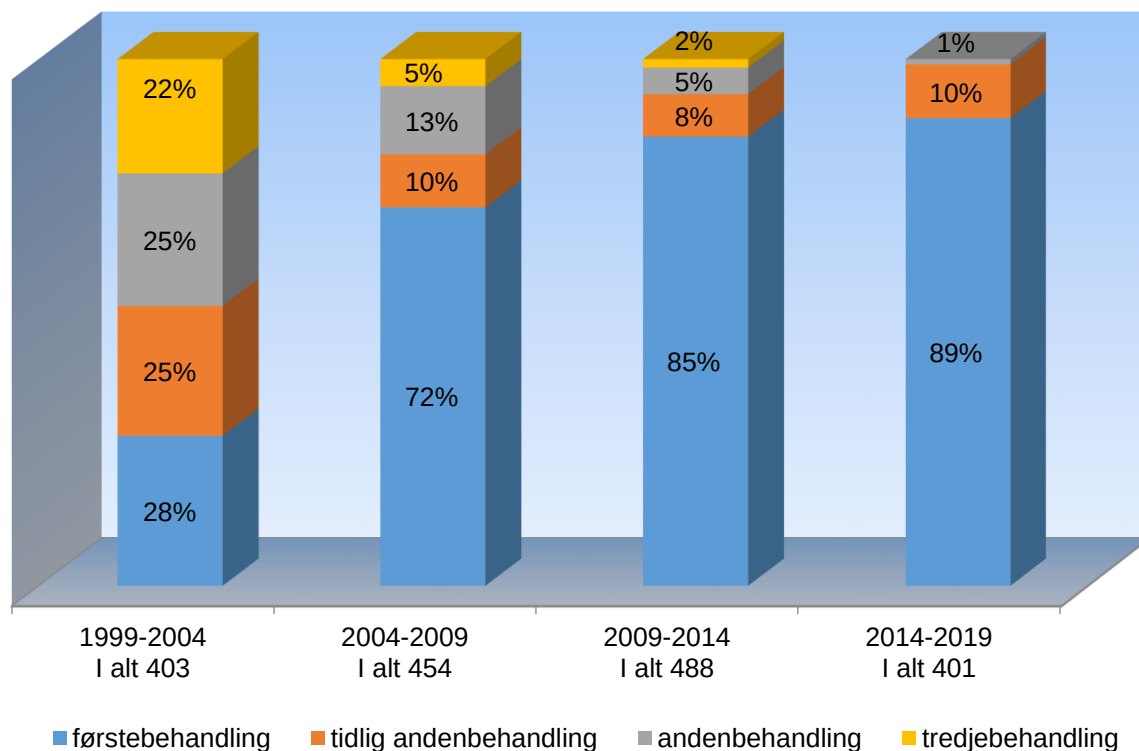

tidligere valgperioder blev langt de fleste forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure behandlet af en håndfuld udvalg: Over 50 % blev behandlet af fem udvalg, og 75 % blev behandlet af otte udvalg.

99 % af OLP-sagerne blev vedtaget enten ved førstebehandling eller ved tidlig andenbehandling – en stigning fra det samlede tal på 93 % i foregående valgperiode – og hermed blev tendensen i retning af aftaler i de tidlige faser af lovgivningsproceduren i høj grad bekræftet i den 8. valgperiode.

Vedtagne OLP-retsakter fordelt på trin og valgperiode

Som en logisk konsekvens af det voksende antal aftaler ved førstebehandling eller tidlig andenbehandling er der færre sager, der når til andenbehandling eller forligsprocedure, som er den absolut sidste mulighed for at nå frem til en aftale. I den sidste valgperiode (2014-2019) var der for første gang siden indførelsen af den fælles beslutningsprocedure under Maastrichttraktaten (1993) ingen forlig. Der blev kun afviklet 4 fuldstændige andenbehandlingsprocedurer (dvs. 1 %) og ingen af dem efter slutningen af 2015. Andelen af tidlige andenbehandlinger steg. Dette skyldes næsten udelukkende det høje antal EP- førstebehandlingsholdninger (82), der blev overført fra den 7. valgperiode.

I sidste valgperiode lå den gennemsnitlige varighed af proceduren for sager, der blev vedtaget ved førstebehandling, lige under 18 måneder (sammenlignet med 17 måneder i den foregående valgperiode). Proceduren for de retsakter, der blev vedtaget ved tidlig andenbehandling, varede i gennemsnit 39 måneder. Proceduren for de retsakter, der blev vedtaget ved andenbehandling, varede i gennemsnit 40 måneder.

Det er værd at bemærke, at de to lovgivere i særlige tilfælde kan handle meget hurtigt, hvilket de f.eks. gjorde i forbindelse med Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), hvor hele proceduren tog 6 måneder fra start til slut (nogle brexit-relaterede forslag blev behandlet endnu hurtigere). Generelt set anerkender Parlamentet (og Rådet) imidlertid, at forhandling og vedtagelse af (ofte kompleks) lovgivning tager tid (også under hensyntagen til de krav, der er forbundet med princippet om flersprogethed).

	1999-2004	2004-2009	2009-2014	2014-2019
Førstebehandling	11 måneder	16 måneder	17 måneder	18 måneder
Andenbehandling	24 måneder	29 måneder	32 måneder	39 måneder
Tredjebehandling	31 måneder	43 måneder	29 måneder	/
Samlet gennemsnitlig varighed	22 måneder	21 måneder	19 måneder	20 måneder

10. TERMINOLOGI

A. EU-institutioner

- **Europa-Parlamentet:** se kapitel 2.1
- **Rådet:** se kapitel 2.2
- **Europa-Kommissionen:** se kapitel 2.3
- **Det Europæiske Råd:** se kapitel 2.4
- **Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen):** se kapitel 2.4
- **Den Europæiske Centralbank (ECB)** se kapitel 2.4

B. EU-organer

- **Regionsudvalget (RU):** se kapitel 2.4
- **Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)** se kapitel 2.4

C. Nationale parlamenter

- **Protokol nr. 1 og 2:** se kapitel 2.4
- **Gult kort:** se kapitel 2.4
- **Orange kort:** se kapitel 2.4
- **Begrundet udtalelse:** se kapitel 2.4

D. Traktater og procedurer

- **Lissabontraktaten, Nicetraktaten, Amsterdamtraktaten, Maastrichttraktaten:** se kapitel 1 og tekstboks 1
- **Traktaten om Den Europæiske Union (TEU):** se kapitel 1
- **Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF):** se kapitel 1 og bilag I for de relevante artikler om den almindelige lovgivningsprocedure
- **Den almindelige lovgivningsprocedure:** se bl.a. kapitel 1 og bilag I
  - **Førstebehandling:** se kapitel 3.2, 4.3 og tekstboks 10 i kapitel 4
  - **Tidlig andenbehandlingsaftale:** se kapitel 3.2.2, 4.3.1 og tekstboks 10 i kapitel 4
  - **Andenbehandling:** se kapitel 3.3, 4.3 og tekstboks 10 i kapitel 4
  - **Forlig og tredjebehandling:** se kapitel 3.4, 5 og tekstboks 10 i kapitel 4
- **Særlige lovgivningsmæssige procedurer:** se kapitel 7
  - **Høring:** se kapitel 7.1.1
  - **Godkendelse:** se kapitel 7.1.2
- **Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter:** se kapitel 7.2

E. Organer, aktører, beslutningstagning i institutionerne

Europa-Parlamentet:

Organer og aktører

- **Formandskonferencen:** se tekstboks 2 i kapitel 2.1
- **Præsidiet:** se tekstboks 2 i kapitel 2.1
- **Udvalgsformandskonferencen:** se tekstboks 2 i kapitel 2.1
- **Formand (og næstformænd):** se kapitel 2.1
- **Koordinatorer:** se kapitel 2.1
- **Ordfører og skyggeordførere:** se kapitel 2.1
- **Ordfører for udtalelse:** se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1
- **Skyggeordføreres møder:** se kapitel 3.2.1

Inddragelse af flere udvalg i den almindelige lovgivningsprocedure

- **Kompetent udvalg eller korresponderende udvalg:** se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1
- **Rådgivende udvalg:** se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1
- **Associeret udvalg:** se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1
- **Fælles udvalgsmøde:** se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1
- **Artikel 56+-procedure:** se fodnote til tekstboks 6 i kapitel 3.2.1

Beslutningstagning

- **Forretningsorden:** se kapitel 4.3, tekstboks 12 i kapitel 8, kapitel 11 og bilag II
- **Adfærdskodeks:** se bilag III
- **Tærskler:** se tekstboks 12 i kapitel 8
- **Enekompetence:** se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1
- **Delt kompetence:** se tekstboks 6 i kapitel 3.2.1
- **Simpelt flertal:** se tekstboks 8 i kapitel 3.2.1
- **Kvalificeret flertal:** se tekstboks 8 i kapitel 3.2.1
- **Mundtlige ændringsforslag:** se kapitel 3.2.1
- **Afstemning ved navneopråb:** se kapitel 3.2.1

Rådet:

Organer

- **Rådets formandskab:** se kapitel 2.2 og bilag IV
- **Coreper I og II:** se kapitel 2.2
- **Specialkomitéen for Landbrug (CSA):** se fodnote i kapitel 2.2
- **Anticigruppen:** se kapitel 2.2 og 4.4.2
- **Mertensgruppen:** se kapitel 2.2 og 4.4.2

- **Arbejdsgruppe:** se kapitel 2.2 og 4.4.2

Beslutningstagning

- **Forretningsorden:** se kapitel 2.2 og 11
- **Generel indstilling:** se kapitel 3.2.2 og 3.4.2
- **Statusrapport:** se kapitel 3.2.2
- **Simpelt flertal:** se tekstboks 8 i kapitel 3.2.1
- **Kvalificeret flertal:** se tekstboks 8 i kapitel 3.2.1
- **A- og B-punkter:** se kapitel 2.2

Kommissionen

Organer og aktører

- **Kommissærkollegium:** se kapitel 2.3 og 4.4.3
- **Formand og næstformænd:** se kapitel 2.3
- **Gruppen med ansvar for interinstitutionelle forbindelser (GRI):** se kapitel 2.3

Beslutningstagning

- **Forretningsorden:** se kapitel 2.3 og 11
- **Tilbagetrækninger:** se tekstboks 3 i kapitel 2.3
- **Grønbøger/hvidbøger:** se kapitel 2.3

F. Tjenestegrene i Europa-Parlamentet

- **LEGI: Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender** (tidligere Enheden for Forlig og Fælles Beslutningstagning – CODE) (Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker, Direktoratet for Koordinering af Lovgivningsarbejdet og Udvalg) yder støtte, rådgivning og koordinering vedrørende lovgivningsmæssige, proceduremæssige og institutionelle spørgsmål. Enheden fører overopsyn med samtlige igangværende sager til behandling under den almindelige lovgivningsprocedure og bidrager til at løse proceduremæssige, horisontale og specifikke spørgsmål, navnlig under interinstitutionelle lovgivningsmæssige forhandlinger, når den bistår medlemmer, grupper og udvalgssekretariater. Enheden fremmer sammenhæng mellem udvalgenes lovgivningsarbejde, herunder gennem udveksling af bedste praksis, organisering af uformelle netværk og kurser. Den besidder også særlig ekspertise med hensyn til aspekter vedrørende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og holder kontakt med de øvrige institutioner om interinstitutionelle spørgsmål, der vedrører den almindelige lovgivningsprocedure. Desuden fungerer den som sekretariat ved tredjebehandlinger under den almindelige lovgivningsprocedure (dvs. under forligsprocedurer). LEGI-enheden er også med til at organisere Parlamentets og Rådets undertegnelse af de endelige retsakter.

- **COORDLEG: Enheden for Koordinering af Udvalg og Lovgivningsmæssig Programmering** (Generaldirektoratet for Unionens Interne Politikker, Direktoratet for Koordinering af Lovgivningsarbejdet og Udvalg) organiserer møder for Udvalgsformandskonferencen og bistår dennes formand, forbereder henstillinger fra denne konference til dagsordenen for kommende mødeperioder, behandler spørgsmål om udvalgenes respektive kompetencer og indbyrdes samarbejde, overvåger Kommissionens arbejdsprogram, sørger for koordinering af diverse udvalgsaktiviteter (konstituerende møder, høringer af indstillede kommissærer, initiativbetænkninger, programmer for høringer, tjenesterejser og aktiviteter med nationale parlamenter) og rådgiver udvalgssekretariater om proceduremæssige og organisatoriske spørgsmål mv., navnlig gennem udveksling af bedste praksis.
- **Direktoratet for Retsakter:** Direktoratet for Retsakter (Generaldirektoratet for Ledelsestjenesterne) omfatter Parlamentets jurist-lingvister. Jurist-lingvisterne arbejder på 24 sprog og yder bl.a. medlemmerne, grupper og udvalgssekretariater bistand med udarbejdelsen af lovtekster under hele lovgivningsprocessen, og de varetager sammen med Rådet den juridisk-sproglige færdiggørelse af alle retsakter, der vedtages under den almindelige lovgivningsprocedure. Jurist-lingvisterne er tilknyttet projektgrupper, der følger en bestemt lovgivningsmæssig sag, og yder procedure- og planlægningsmæssig bistand under de sidste etaper i lovgivningsprocessen og fungerer som kontaktpunkt mellem udvalgssekretariatet og andre tjenester i Generaldirektoratet for Ledelsestjenesterne.
- **Juridisk Tjeneste:** Juridisk Tjeneste har to overordnede opgaver: den rådgiver Parlamentet om retlige spørgsmål, og den repræsenterer Parlamentet i retssager. I sin rådgivende rolle bistår Juridisk Tjeneste Parlamentets politiske organer (formanden, Præsidiet, Formandskonferencen, kvæstorerne og de parlamentariske udvalg) og dets sekretariat under hele lovgivningscyklussen. Den leverer uafhængige juridiske udtalelser og tilbyder de parlamentariske udvalg løbende bistand. Samtidig repræsenterer medlemmerne af Juridisk Tjeneste i deres egenskab af ansatte i Parlamentet institutionen ved Domstolen og Retten, når lovgivning, der er vedtaget i fællesskab af Europa-Parlamentet og Rådet, anfægtes.

11. NYTTIGE LINKS

Parlamentet	www.europarl.europa.eu
Forretningsorden	http://www.europarl.europa.eu/sides/getLastRules.do?language=DA&reference=TOC
Websted om den almindelige lovgivningsprocedure (med statistikker)	http://www.europarl.europa.eu/ordinary-legislative-procedure/en/home.html
Lovgivningsmæssigt Observationsorgan (database over interinstitutionel beslutningstagning)	http://www.europarl.europa.eu/oeil/home/home.do I forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure er bl.a. følgende dokumenter tilgængelige: <i>Parlamentets førstebehandling:</i> • Udkast til og endelig betænkning udarbejdet af en ordfører og vedtaget af det kompetente udvalg (det samme gælder for udtalelser, der er udarbejdet af andre udvalg) • Ændringsforslag til Kommissionens forslag stillet i udvalg • Ændringsforslag stillet i plenarforsamlingen • Parlamentets førstebehandlingsholdning <i>Parlamentets andenbehandling:</i> • Udkast til og endelig indstilling ved andenbehandling udarbejdet af en ordfører og vedtaget af det kompetente udvalg • Ændringsforslag til Rådets førstebehandlingsholdning stillet i udvalg • Ændringsforslag stillet i plenarforsamlingen • Parlamentets andenbehandlingsholdning <i>Forlig og tredjebehandling:</i> • Fælles udkast godkendt af Forligsudvalget • Tredjebehandling vedtaget af Parlamentet <i>Interinstitutionelle forhandlinger:</i> • Parlamentets forhandlingsmandat • Foreløbig aftale
Rådet	http://www.consilium.europa.eu/da/
Forretningsorden	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32009D0937&from=DA
Offentligt register over Rådets dokumenter	http://www.consilium.europa.eu/da/documents-publications/public-register/

Kommissionen	https://ec.europa.eu/commission/index_da
Forretningsorden	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010D0138&from=DA
Følg lovgivningsproceduren	https://ec.europa.eu/info/law/track-law-making_da
REFIT-plattformen	https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/overview-law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/reducing-burdens-and-simplifying-law/refit-platform_da
Høringer	http://ec.europa.eu/info/consultations_da
Konsekvensanalyser og køreplaner for planlagte lovforslag	https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/impact-assessments_da
Traktater	
Konsoliderede udgaver af traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)	http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:326:FULL:DA:PDF
Liste over retsgrundlag, der foreskriver den almindelige lovgivningsprocedure i Lissabontraktaten ¹	http://www.epgencms.europarl.europa.eu/cmsdata/upload/89445f93-5ccc-405a-b0dd-d37f09c4a9e9/List_of_legal_bases.pdf
Interinstitutionelle aftaler	
Interinstitutionel aftale om bedre lovgivning, 2016	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016Q0512(01)&from=DA
Rammeaftale om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (2010)	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32010Q1120(01)&from=DA
Fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure (2007)	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32007C0630(01)&from=DA

¹ Gengivet efter betænkning A6-0013/2008 om Lissabontraktaten, 2007/2286 (INI)).

Andre søgeværktøjer	
EUR-Lex	https://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da
Den Europæiske Unions Publikationskontor (Publikationskontoret)	https://publications.europa.eu/da/home
Interinstitutionelt register over delegerede retsakter	https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/home
Afgrænsningskriterier	https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2019.223.01.0001.01.DAN&toc=OJ:C:2019:223:TOC

BILAG

BILAG I - Artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

1. Når der i traktaterne henvises til den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på vedtagelse af en retsakt, anvendes følgende fremgangsmåde:

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag.

Førstebehandling

3. Europa-Parlamentet fastlægger sin førstebehandlingsholdning og meddeler Rådet den.

4. Hvis Rådet godkender Europa-Parlamentets holdning, vedtages den pågældende retsakt i den formulering, der svarer til Europa-Parlamentets holdning.

5. Hvis Rådet ikke godkender Europa-Parlamentets holdning, vedtager det sin førstebehandlingsholdning og meddeler Europa-Parlamentet den.

6. Rådet giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for grundene til sin førstebehandlingsholdning. Kommissionen giver Europa-Parlamentet en udførlig redegørelse for sin holdning.

Andenbehandling

7. Hvis Europa-Parlamentet inden for en frist på tre måneder efter meddelelsen:

a) godkender Rådets førstebehandlingsholdning eller ikke har udtalt sig, anses den pågældende retsakt for vedtaget i den formulering, der svarer til Rådets holdning

b) med et flertal af sine medlemmer forkaster Rådets førstebehandlingsholdning, anses den pågældende retsakt for ikke-vedtaget

c) med et flertal af sine medlemmer foreslår ændringer til Rådets førstebehandlingsholdning, sendes den således ændrede tekst til Rådet og til Kommissionen, som afgiver udtalelse om disse ændringer.

8. Hvis Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, inden for en frist på tre måneder efter modtagelsen af Europa-Parlamentets ændringer:

a) godkender alle disse ændringer, anses den pågældende retsakt for vedtaget

b) ikke godkender alle ændringerne, indkalder formanden for Rådet efter aftale med formanden for Europa-Parlamentet inden for en frist på seks uger til et møde i Forligsudvalget.

9. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed om de ændringer, som Kommissionen har afgivet negativ udtalelse om.

Forlig

10. Forligsudvalget, der sammensættes af Rådets medlemmer eller deres repræsentanter og et tilsvarende antal medlemmer, der repræsenterer Europa-Parlamentet, har til opgave at skabe enighed om et fælles udkast, som kan accepteres af et kvalificeret flertal af Rådets medlemmer eller disses repræsentanter og et flertal af de medlemmer, der repræsenterer Europa-Parlamentet, inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets andenbehandlingsholdninger.

11. Kommissionen deltager i Forligsudvalgets arbejde og tager de nødvendige initiativer med henblik på at forlige Europa-Parlamentets og Rådets holdninger.

12. Hvis Forligsudvalget inden for en frist på seks uger efter indkaldelsen ikke godkender noget fælles udkast, anses den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget.

Tredjebehandling

13. Hvis Forligsudvalget inden for denne frist godkender et fælles udkast, har Europa-Parlamentet og Rådet hver især en frist på seks uger fra godkendelsen til at vedtage den pågældende retsakt i overensstemmelse med det fælles udkast, idet Europa-Parlamentet træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer og Rådet med kvalificeret flertal. Hvis dette ikke sker, anses den foreslåede retsakt for ikke-vedtaget.

14. De i denne artikel anførte frister på tre måneder og seks uger forlænges på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ med henholdsvis højst en måned og højst to uger.

Særlige bestemmelser

15. Når en lovgivningsmæssig retsakt i de tilfælde, der er fastsat i traktaterne, underkastes den almindelige lovgivningsprocedure på initiativ af en gruppe af medlemsstater, efter henstilling fra Den Europæiske Centralbank eller på anmodning af Domstolen, finder stk. 2, stk. 6, andet punktum, og stk. 9 ikke anvendelse.

I disse tilfælde sender Europa-Parlamentet og Rådet udkastet til retsakt samt deres første- og andenbehandlingsholdninger til Kommissionen. Europa-Parlamentet eller Rådet kan anmode om en udtalelse fra Kommissionen under hele forløbet af proceduren, ligesom Kommissionen kan afgive udtalelse på eget initiativ. Den kan, hvis den finder det nødvendigt, deltage i Forligsudvalget i overensstemmelse med stk. 11.

BILAG II - Relevante regler for den almindelige lovgivningsprocedure

Afdeling 1 - Førstebehandling	
Artikel 59	(afstemning i plenarforsamlingen)
Artikel 60	(fornyset udvalgsbehandling)
Artikel 62	(aftale)
Afdeling 2 - Andenbehandling	
Artikel 63	(Rådets holdning)
Artikel 64	(frister)
Artikel 65	(udvalg)
Artikel 66	(plenarforsamlingen)
Artikel 67	(afstemning)
Artikel 68	(betingelser for behandling)
Artikel 69	(aftale)
Afdeling 3 - Interinstitutionelle forhandlinger	
Artikel 70	(generelt)
Artikel 71	(EP's førstebehandling)
Artikel 72	(tidlig andenbehandling)
Artikel 73	(andenbehandling)
Artikel 74	(forhandlingsprocessen)
Afdeling 4 - Forligsprocedure og regler for tredjebehandling	
Artikel 75	(frister)
Artikel 76	(indkaldelse af Forligsudvalget)
Artikel 77	(delegation)
Artikel 78	(fælles udkast)

Artikel 59: Afstemning i Parlamentet – førstebehandling

1. Parlamentet kan godkende, ændre eller forkaste udkastet til lovgivningsmæssig retsakt.

2. Parlamentet stemmer først om et eventuelt forslag om omgående forkastelse af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt, der er indgivet skriftligt af det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel.

Vedtages det pågældende forslag om forkastelse, anmoder formanden den institution, som udkastet stammer fra, om at tage udkastet til lovgivningsmæssig retsakt tilbage.

Tager institutionen udkastet til lovgivningsmæssig retsakt tilbage, erklærer formanden proceduren for afsluttet.

Tager institutionen ikke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt tilbage, meddeler formanden, at Parlamentets førstebehandling er afsluttet, medmindre Parlamentet efter forslag fra formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel, vedtager at henvise sagen til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

Vedtages det pågældende forslag om forkastelse ikke, følger Parlamentet proceduren i stk. 3, 4 og 5.

3. En foreløbig aftale, der forelægges af det kompetente udvalg, jf. artikel 74, stk. 4, har forrang ved afstemningen, og der træffes afgørelse ved en enkelt afstemning, medmindre Parlamentet efter anmodning fra en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel, vedtager i stedet at fortsætte med afstemningen om ændringsforslag i overensstemmelse med stk. 4. I så tilfælde træffer Parlamentet også beslutning om, hvorvidt afstemningen om ændringsforslagene skal finde sted omgående. Er dette ikke tilfældet, fastsætter Parlamentet en ny frist for ændringsforslag, og afstemningen finder sted på et senere møde.

Vedtages den foreløbige aftale ved denne enkelte afstemning, meddeler formanden, at Parlamentets førstebehandling er afsluttet.

Opnår den foreløbige aftale ikke et flertal af de afgivne stemmer ved denne enkelte afstemning, fastsætter formanden en ny frist for ændringsforslag til udkastet til lovgivningsmæssig retsakt. Disse ændringsforslag sættes under afstemning på et senere møde, således at Parlamentet kan afslutte førstebehandlingen.

4. Undtagen i de tilfælde, hvor et forslag om forkastelse er blevet vedtaget i overensstemmelse med stk. 2, eller en foreløbig aftale er blevet vedtaget i overensstemmelse med stk. 3, sættes ændringsforslag til udkastet til

lovgivningsmæssig retsakt herefter under afstemning, herunder, i relevante tilfælde, enkelte dele af den foreløbige aftale, når der er indgivet anmodninger om delt eller særskilt afstemning eller konkurrerende ændringsforslag.

Inden Parlamentet stemmer om ændringsforslagene kan formanden anmode Kommissionen om at tilkendegive sin holdning og opfordre Rådet til at udtale sig.

Efter det har stemt om disse ændringsforslag, stemmer Parlamentet om hele det eventuelt ændrede udkast til lovgivningsmæssig retsakt.

Vedtages hele det eventuelt ændrede udkast til lovgivningsmæssig retsakt, meddeler formanden, at førstebehandlingen er afsluttet, medmindre Parlamentet efter forslag fra formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel, vedtager at henvise sagen til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger i overensstemmelse med artikel 60 og 74.

Opnår hele det eventuelt ændrede udkast til lovgivningsmæssig retsakt ikke et flertal af de afgivne stemmer, meddeler formanden, at førstebehandlingen er afsluttet, medmindre Parlamentet efter forslag fra formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel, vedtager at henvise sagen til fornyet behandling i det kompetente udvalg.

5. Efter afstemningerne, jf. stk. 2, 3 og 4, og de efterfølgende afstemninger om ændringsforslag til udkastet til lovgivningsmæssig beslutning vedrørende eventuelle proceduremæssige punkter, betragtes den lovgivningsmæssige beslutning som vedtaget. Om nødvendigt tilpasses den lovgivningsmæssige beslutning, jf. artikel 203, stk. 2, til resultatet af de afstemninger, der har fundet sted, jf. stk. 2, 3 og 4.

Formanden fremsender den lovgivningsmæssige beslutning og Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt, når udkastet til lovgivningsmæssig retsakt stammer derfra, til gruppen af medlemsstater, Domstolen eller Den Europæiske Centralbank.

Artikel 60: Henvisning til fornyet behandling i det korresponderende udvalg

Henvises en sag i overensstemmelse med artikel 59 til det korresponderende udvalg til fornyet behandling eller til interinstitutionelle forhandlinger i overensstemmelse med artikel 74, aflægger det kompetente udvalg beretning til Parlamentet mundtligt eller skriftligt inden for en frist på fire måneder. Denne frist kan forlænges af Formandskonferencen.

Efter henvisning til fornyet udvalgsbehandling skal det korresponderende udvalg, inden det træffer afgørelse om proceduren, lade et associeret udvalg, jf. artikel 57, træffe sine valg

med hensyn til ændringsforslag, der henhører under dets enekompetence, særlig valget af ændringsforslag, som igen skal forelægges Parlamentet.

Intet hindrer Parlamentet i, hvis hensigtsmæssigt, at afholde en afsluttende forhandling efter betænkningen fra det kompetente udvalg, som har fået sagen henvist til fornyet behandling.

Artikel 62: Aftale ved førstebehandlingen

Underretter Rådet i overensstemmelse med artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde Parlamentet om, at det har godkendt Parlamentets holdning, meddeler formanden, efter færdiggørelsen i overensstemmelse med artikel 203, på plenarmødet, at den lovgivningsmæssige retsakt er vedtaget med en ordlyd svarende til Parlamentets holdning.

Artikel 63: Meddelelse af Rådets holdning

1. Rådets holdning, jf. artikel 294 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er officielt meddelt, når dette meddeles af Parlamentets formand på plenarmødet. Formanden giver denne meddelelse efter at have modtaget dokumenterne med selve Rådets holdning, samtlige erklæringer, som er afgivet til protokollen i forbindelse med Rådets vedtagelse af holdningen, grundene til Rådets holdning samt Kommissionens holdning, behørigt oversat til Den Europæiske Unions officielle sprog. Formandens meddelelse finder sted under den mødeperiode, der følger efter modtagelsen af disse dokumenter.

Inden meddelelsen kontrollerer formanden i samråd med formanden for det kompetente udvalg eller ordføreren eller dem begge, at den modtagne tekst rent faktisk har karakter af Rådets førstebehandlingsholdning, og at de i artikel 61 omhandlede omstændigheder ikke foreligger. *I modsat fald forsøger formanden i forståelse med det kompetente udvalg og om muligt også med Rådet at finde en passende løsning.*

2. På dagen, hvor der gives meddelelse om modtagelsen af Rådets holdning på plenarmødet, anses denne automatisk for at være fremsendt til det udvalg, der var korresponderende udvalg under førstebehandlingen.

3. En oversigt over de modtagne holdninger offentliggøres i protokollen fra møderne sammen med navnet på det kompetente udvalg.

Artikel 64: Forlængelse af frister

1. Efter anmodning fra formanden for det kompetente udvalg forlænger formanden tidsfristerne for andenbehandlingen i medfør af artikel 294, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. Formanden underretter Parlamentet om enhver forlængelse af fristerne i medfør af artikel 294, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde uanset om sådanne forlængelser sker på Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 65: Behandling i det korresponderende udvalg

1. Rådets holdning opføres som et prioriteret punkt på dagsordenen for det korresponderende udvalgs første møde efter datoen for modtagelsen. Rådet kan opfordres til at forelægge sin holdning.

2. Medmindre andet fastsættes af det kompetente udvalg, er ordføreren under andenbehandlingen den samme som under førstebehandlingen.

3. Bestemmelserne i artikel 68, stk. 2 og 3, om, hvorvidt ændringsforslag til Rådets holdning kan behandles, finder anvendelse på drøftelserne i det korresponderende udvalg; kun ordinære medlemmer eller faste stedfortrædere kan stille forslag om forkastelse eller ændringsforslag. Udvalget træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

4. Det korresponderende udvalg forelægger en indstilling ved andenbehandling om godkendelse, ændring eller forkastelse af Rådets holdning. Indstillingen skal indeholde en kort begrundelse for forslaget til afgørelse.

5. Under andenbehandlingen finder artikel 51, 52, 56 og 198 ikke anvendelse.

Artikel 66: Forelæggelse for Parlamentet

Rådets holdning og det kompetente udvalgs indstilling ved andenbehandling – hvis den foreligger – opføres automatisk på forslaget til dagsorden for den sidste mødeperiode, hvor onsdagen går forud for dagen for og ligger tættest på udløbet af tidsfristen på tre måneder, eller, hvis denne er blevet forlænget i henhold til artikel 64, på fire måneder, medmindre spørgsmålet er blevet færdigbehandlet under en tidligere mødeperiode.

Artikel 67: Afstemning i Parlamentet – andenbehandling

1. Parlamentet stemmer først om et eventuelt forslag om omgående forkastelse af Rådets holdning, der er indgivet skriftligt af det kompetente udvalg, en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel. Et sådant forslag om forkastelse er kun vedtaget, hvis det har opnået stemmer fra et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

Vedtages det pågældende forslag om forkastelse, er Rådets holdning forkastet, og formanden meddeler på plenarmødet, at lovgivningsproceduren er afsluttet.

Vedtages det pågældende forslag om forkastelse ikke, følger Parlamentet proceduren i stk. 2-5.

2. En foreløbig aftale, der forelægges af det kompetente udvalg, jf. artikel 74, stk. 4, har forrang ved afstemningen, og der træffes afgørelse ved en enkelt afstemning, medmindre Parlamentet efter anmodning fra en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel, vedtager omgående at fortsætte med afstemningen om ændringsforslag i overensstemmelse med stk. 3.

Vedtages den foreløbige aftale ved en enkelt afstemning med stemmer fra et flertal af Parlamentets medlemmer, meddeler formanden på plenarmødet, at Parlamentets andenbehandling er afsluttet.

Vedtages den foreløbige aftale ved en enkelt afstemning ikke med stemmer fra et flertal af Parlamentets medlemmer, følger Parlamentet proceduren i stk. 3, 4 og 5.

3. Undtagen i de tilfælde, hvor et forslag om forkastelse er blevet vedtaget i overensstemmelse med stk. 1, eller en foreløbig aftale er blevet vedtaget i overensstemmelse med stk. 2, sættes eventuelle ændringsforslag til Rådets holdning, herunder de ændringsforslag fra den foreløbige aftale, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 74, stk. 4, af det kompetente udvalg, under afstemning. Et ændringsforslag til Rådets holdning er kun vedtaget, hvis det har opnået stemmer fra et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

Inden afstemningen om ændringsforslagene kan formanden anmode Kommissionen om at tilkendegive sin holdning og Rådet om at udtale sig.

4. Selv om Parlamentet har stemt imod det oprindelige forslag om forkastelse af Rådets holdning, jf. stk. 1, kan det efter forslag fra formanden eller ordføreren for det kompetente udvalg eller en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel, behandle et nyt forslag om forkastelse efter at have stemt om ændringsforslagene, jf. stk. 2 eller 3. Et sådant forslag er kun vedtaget, hvis det har opnået stemmer fra et flertal blandt Parlamentets medlemmer.

Forkastes Rådets holdning, meddeler formanden på plenarmødet, at lovgivningsproceduren er afsluttet.

5. Efter afviklingen af afstemningerne i henhold til stk. 1-4 og de efterfølgende afstemninger om ændringsforslag til udkastet til lovgivningsmæssig beslutning vedrørende eventuelle proceduremæssige punkter, meddeler formanden, at Parlamentets andenbehandling er afsluttet, og den lovgivningsmæssige beslutning betragtes som vedtaget. Om nødvendigt tilpasses den lovgivningsmæssige beslutning, jf. artikel 203, stk. 2, til resultatet af de afstemninger, der har fundet sted, jf. stk. 1-4, eller til anvendelsen af artikel 69.

Formanden fremsender den lovgivningsmæssige beslutning og Parlamentets eventuelle holdning til Rådet og Kommissionen.

Er der ikke stillet forslag om at forkaste eller ændre Rådets holdning, betragtes den som godkendt af Parlamentet.

Artikel 68: Formelle betingelser for behandling af ændringsforslag til Rådets holdning

1. Det korresponderende udvalg, en politisk gruppe eller et antal medlemmer, der mindst når op på den lave tærskel, kan stille ændringsforslag til Rådets holdning med henblik på behandling på plenarmødet.

2. Et ændringsforslag til Rådets holdning kan kun behandles, såfremt det opfylder betingelserne i artikel 180 og 181 og har til formål

(a) helt eller delvis at genetablere den holdning, Parlamentet vedtog under førstebehandlingen

(b) at nå til et kompromis mellem Rådet og Parlamentet

(c) at ændre en tekstdel i Rådets holdning, som ikke indgik i det forslag, der forelå ved førstebehandlingen, eller som indgik heri med et andet indhold, eller

(d) at tage hensyn til et forhold eller en ny juridisk situation, der er opstået siden vedtagelsen af Parlamentets holdning ved førstebehandlingen.

Der kan ikke gøres indsigelse mod formandens afgørelse om, hvorvidt et ændringsforslag kan behandles.

3. Formanden kan bestemme, at de i stk. 2 fastsatte betingelser for, at ændringsforslag kan behandles, ikke finder anvendelse, hvis der er blevet afholdt nyvalg til Parlamentet siden førstebehandlingen, uden at artikel 61 dog har fundet anvendelse.

Artikel 69: Aftale ved andenbehandlingen

Fremsættes der ikke i medfør af artikel 67 og 68 noget forslag om at forkaste Rådets holdning eller noget ændringsforslag til denne holdning inden for de fastsatte frister for indgivelse af og afstemning om ændringsforslag eller forslag om forkastelse, meddeler formanden på plenarmødet, at forslaget til retsakt er endeligt vedtaget.

Artikel 70: Generelle bestemmelser

Forhandlinger med de øvrige institutioner med henblik på indgåelsen af en aftale under en lovgivningsprocedure kan ikke indledes, før der er truffet afgørelse herom i overensstemmelse med artikel 71-73, eller efter at Parlamentet har foretaget en henvisning til interinstitutionelle forhandlinger. Sådanne forhandlinger finder sted under hensyntagen til den adfærdskodeks, der er fastsat af Formandskonferencen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Adfærdskodeks for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure ([se kompendium del C.2](#))

Artikel 71: Forhandlinger forud for Parlamentets førstebehandling

1. Har et udvalg vedtaget en lovgivningsmæssig betænkning, jf. artikel 51, kan det med et flertal af sine medlemmer vedtage at indlede forhandlinger på grundlag af denne betænkning.

2. Der gives meddelelse om afgørelser om at indlede forhandlinger ved åbningen af den mødeperiode, der følger efter deres vedtagelse i udvalget. Inden afslutningen af den dag, der følger efter meddelelsen i Parlamentet, kan medlemmer eller en politisk gruppe eller politiske grupper, der mindst når op på den middelhøje tærskel, skriftligt anmode om, at et udvalgs afgørelse om at indlede forhandlinger sættes under afstemning. Parlamentet stemmer om sådanne anmodninger under samme mødeperiode.

Hvis der ikke er modtaget en sådan anmodning ved udløbet af den i første afsnit fastsatte frist, meddeler formanden dette på plenarmødet. Hvis der er fremsat en anmodning, kan formanden umiddelbart inden afstemningen give ordet til én taler for udvalgets afgørelse om at indlede forhandlinger og én taler imod denne afgørelse. Hver taler kan få ordet i højst to minutter.

3. Hvis Parlamentet forkaster udvalgets afgørelse om at indlede forhandlinger, bliver udkastet til lovgivningsmæssig retsakt og det kompetente udvalgs betænkning opført på dagsordenen for den følgende mødeperiode, og formanden fastsætter en frist for ændringsforslag. Artikel 59, stk. 4, finder anvendelse.

4. Der kan indledes forhandlinger på ethvert tidspunkt efter udløbet af den i stk. 2, første afsnit, fastsatte frist, såfremt der ikke er fremsat en anmodning om en afstemning i Parlamentet om afgørelsen om at indlede forhandlinger. Hvis der er fremsat en sådan anmodning, kan der indledes forhandlinger på ethvert tidspunkt, efter at udvalgets afgørelse om at indlede forhandlinger er blevet vedtaget i Parlamentet.

Artikel 72: Forhandlinger forud for Rådets førstebehandling

Har Parlamentet vedtaget sin holdning ved førstebehandling, udgør denne holdning mandatet til eventuelle forhandlinger med andre institutioner. Det kompetente udvalg kan med et flertal af sine medlemmer vedtage at indlede forhandlinger på ethvert tidspunkt derefter. Der gives meddelelse om sådanne afgørelser på plenarmødet i løbet af den mødeperiode, der følger efter afstemningen i udvalget, og der medtages en henvisning hertil i protokollen.

Artikel 73: Forhandlinger forud for Parlamentets andenbehandling

Er Rådets førstebehandlingsholdning blevet henvist til det kompetente udvalg, udgør Parlamentets holdning ved førstebehandling mandatet for eventuelle forhandlinger med andre institutioner, jf. dog artikel 68. Det kompetente udvalg kan beslutte at indlede forhandlinger på ethvert tidspunkt derefter.

Indeholder Rådets førstebehandlingsholdning elementer, der ikke er omfattet af udkastet til lovgivningsmæssig retsakt eller af Parlamentets holdning ved førstebehandling, kan udvalget vedtage retningslinjer for forhandlingsteamet, herunder i form af ændringer til Rådets holdning.

Artikel 74: Forhandlingsprocessen

1. Parlamentets forhandlingsteam ledes af ordføreren under forsæde af formanden for det kompetente udvalg eller af en af formanden udpeget næstformand. Forhandlingsteamet omfatter som et minimum skyggeordførerne fra hver af de politiske grupper, der ønsker at deltage.

2. Ethvert dokument, der skal drøftes på et møde med Rådet og Kommissionen ("trilog"), omdeles til forhandlingsteamet mindst 48 timer, eller i særligt hastende tilfælde mindst 24 timer, forud for den pågældende trilog.

3. Efter hver trilog aflægger formanden for forhandlingsteamet og ordføreren på vegne af forhandlingsteamet rapport herom på det efterfølgende møde i det kompetente udvalg.

Viser det sig umuligt at indkalde til møde i udvalget i tide, aflægger formanden for forhandlingsteamet og ordføreren på vegne af forhandlingsteamet rapport på et møde blandt udvalgskoordinаторerne.

4. Fører forhandlingerne til en foreløbig aftale, underrettes det kompetente udvalg hurtigst muligt. Dokumenter, der afspejler resultatet af den afsluttende trilog, gøres tilgængelige for det kompetente udvalg og offentliggøres. Den foreløbige aftale forelægges for det kompetente udvalg, der træffer afgørelse ved en enkelt afstemning med et flertal af de afgivne stemmer, om hvorvidt den godkendes. Godkendes teksten, indgives den til behandling af Parlamentet i en form, der klart angiver ændringerne til udkastet til lovgivningsmæssig retsakt.

5. I tilfælde af uenighed mellem de i henhold til artikel 57 og 58 involverede udvalg fastsættes de nærmere regler for indledningen og gennemførelsen af sådanne forhandlinger af formanden for Udvalgsformandskonferencen i overensstemmelse med de i nævnte artikler fastsatte principper.

Artikel 75: Forlængelse af frister

1. Efter anmodning fra Parlamentets Delegation til Forligsudvalget forlænger formanden fristerne for tredjebehandlingen i medfør af artikel 294, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
2. Formanden underretter Parlamentet om enhver forlængelse af fristerne i medfør af artikel 294, stk. 14, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde uanset om sådanne forlængelser sker på Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 76: Indkaldelse af Forligsudvalget

Meddeler Rådet Parlamentet, at det ikke er i stand til at godkende alle Parlamentets ændringer til Rådets holdning, aftaler formanden sammen med Rådet tidspunkt og sted for et første møde i Forligsudvalget. Den i artikel 294, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsatte frist på seks uger eller, hvis fristen er blevet forlænget, på otte uger løber fra dagen for udvalgets første møde.

Artikel 77: Delegationen til Forligsudvalget

1. Parlamentets delegation til Forligsudvalget har samme antal medlemmer som Rådets delegation.
2. Delegationens politiske sammensætning svarer til Parlamentets gruppesammensætning. Formandskonferencen fastsætter det nøjagtige antal medlemmer fra hver enkelt politisk gruppe, der skal være medlemmer af Parlamentets delegation.
3. Med undtagelse af de tre medlemmer, der udpeges som faste medlemmer af de skiftende delegationer for en periode på tolv måneder, vælges delegationens medlemmer af de politiske grupper fra gang til gang, fortrinsvis blandt medlemmerne af det korresponderende udvalg. De tre faste medlemmer udpeges af de politiske grupper blandt næstformændene og skal repræsentere mindst to forskellige politiske grupper. Det korresponderende udvalgs formand og ordfører ved andenbehandlingen samt ordføreren for et eventuelt associeret udvalg er altid medlemmer af delegationen.
4. De politiske grupper, der er repræsenteret i delegationen, udpeger stedfortrædere.
5. De politiske grupper, der ikke er repræsenteret i delegationen, kan hver sende en repræsentant til delegationens interne forberedende møder. Omfatter delegationen ingen løsgængere, kan en løsgænger deltage i delegationens forberedende møder.
6. Delegationen ledes af Parlamentets formand eller et af de tre faste medlemmer.
7. Delegationen træffer afgørelse med et flertal blandt sine medlemmer. Dens møder er ikke offentlige.

Formandskonferencen fastsætter yderligere proceduremæssige retningslinjer for arbejdet i forligsudvalgsdelegationen.

8. Delegationen meddeler Parlamentet resultaterne af forligsforhandlingerne.

Artikel 78: Fælles udkast

1. Når Forligsudvalget til enighed om et fælles udkast, opføres spørgsmålet på dagsordenen for et plenarmøde, der afholdes inden udløbet af fristen på seks uger eller, hvis fristen er blevet forlænget, på otte uger fra datoen for Forligsudvalgets godkendelse af det fælles udkast.

2. Delegationsformanden eller et andet udpeget medlem af Parlamentets delegation til Forligsudvalget afgiver en redegørelse for det fælles udkast, som ledsages af en betænkning.

3. Der kan ikke stilles ændringsforslag til det fælles udkast.

4. Der stemmes om det fælles udkast som helhed ved én enkelt afstemning. Til godkendelse kræves et flertal af de afgivne stemmer.

5. Når Forligsudvalget ikke til enighed om et fælles udkast, afgiver formanden for Parlamentets delegation til Forligsudvalget eller et andet udpeget medlem heraf en redegørelse. Redegørelsen efterfølges af en forhandling.

6. Under forligsproceduren mellem Parlamentet og Rådet efter andenbehandlingen foretages der ikke henvisning til udvalg.

7. Under tredjebehandlingen finder artikel 51, 52 og 56 ikke anvendelse.

BILAG III - Adfærdskodeks for forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure¹

1. Indledning

Denne adfærdskodeks indeholder retningslinjer for Parlamentets forhandlinger på alle stadier i den almindelige lovgivningsprocedure, herunder ved tredjebehandling, og bør læses i sammenhæng med artikel 70-74 i forretningsordenen.

Den er et supplement til de relevante bestemmelser i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning², som vedrører gennemsigtighed og koordinering af lovgivningsprocessen, og til den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure³, som Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede til enighed om den 13. juni 2007.

2. Generelle principper og forberedelse af forhandlinger

Interinstitutionelle forhandlinger i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure bygger på principperne om åbenhed, ansvarlighed og effektivitet med henblik på at sikre, at beslutningsprocessen er pålidelig, sporbar og åben, såvel internt i Parlamentet som over for offentligheden.

Som hovedregel bør Parlamentet gøre brug af samtlige forhandlingsmuligheder på alle stadier i den almindelige lovgivningsprocedure. Afgørelsen om at indlede forhandlinger, navnlig med henblik på indgåelse af en aftale ved førstebehandling, træffes fra sag til sag, idet der tages hensyn til den enkelte sags særlige karakter.

Muligheden for at indlede forhandlinger med Rådet forelægges af ordføreren for hele udvalget, som træffer afgørelse i overensstemmelse med den relevante artikel i forretningsordenen. Mandatet udgøres for førstebehandlingsforhandlinger af enten udvalgets lovgivningsmæssige betænkning eller ændringerne vedtaget på plenarmødet, for tidlig andenbehandlings- og andenbehandlingsforhandlinger af Parlamentets holdning ved førstebehandlingen og for tredjebehandlingsforhandlinger af Parlamentets holdning ved andenbehandlingen.

Parlamentet underrettes om og kontrollerer afgørelser om indledning af forhandlinger. For at opnå den størst mulige grad af gennemsigtighed i lovgivningsprocessen giver formanden for Udvalgsformandskonferencen regelmæssigt Formandskonferencen systematiske og rettidige oplysninger om alle udvalgsafgørelser om at indlede

---

¹ Som godkendt af Formandskonferencen den 28. september 2017.

² EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

³ EUT C 145 af 30.6.2007, s. 5.

forhandlinger og om udviklingen i sager under den almindelige lovgivningsprocedure. Enhver aftale, der indgås under forhandlinger, betragtes som foreløbig, indtil den er vedtaget af Parlamentet.

Ved førstebehandlings-, tidlig andenbehandlings- og andenbehandlingsforhandlinger er det hovedansvarlige organ for gennemførelsen af forhandlingerne det kompetente udvalg repræsenteret ved forhandlingsteamet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 74. Ved tredjebehandling repræsenteres Parlamentet i forhandlingerne af dets delegation til Forligsudvalget, som ledes af en af næstformændene med ansvar for forlig. Under forhandlingerne skal den politiske ligevægt tilgodeses, og alle politiske grupper har ret til at være repræsenteret i det mindste på tjenestemandspan.

Denne adfærdskodeks finder tilsvarende anvendelse, når betingelserne i forretningsordenens artikel 57 om procedure med associerede udvalg eller artikel 58 om fælles udvalgsprocedure er opfyldt, navnlig med hensyn til sammensætningen af forhandlingsteamet og gennemførelsen af forhandlingerne. Formændene for de pågældende udvalg bør på forhånd indgå aftale om de nærmere regler for deres samarbejde under de interinstitutionelle forhandlinger.

3. Gennemførelse af forhandlinger og færdiggørelse af aftalen

Som princip og for at øge gennemsigtigheden stiller Parlamentet de nødvendige midler til rådighed, for at offentligheden kan blive velinformeret under hele lovgivningsprocessen, og arbejder tæt sammen med de øvrige institutioner om at lette sporbareheden i lovgivningsprocessen. Dette omfatter fælles bekendtgørelse af positive udfald af lovgivningsmæssige procedurer, herunder gennem fælles pressekonferencer eller på anden passende vis.

Trilogforhandlinger tager udgangspunkt i et fælles dokument (sædvanligvis i form af et kolonnedokument), som viser de enkelte institutioners holdning til de andre institutioners ændringer, og som også indeholder eventuelle kompromistekster, der er indgået foreløbig aftale om. Dette dokument er et dokument, som institutionerne er fælles om, og enhver udgave, som omdeles forud for en trilog, bør i princippet godkendes af medlovgiverne. Efter hver trilog aflægger formanden for forhandlingsteamet og ordføreren rapport til det kompetente udvalg eller dets koordinatore om, hvordan forhandlingerne skrider frem.

Når der er indgået en foreløbig aftale med Rådet, underretter formanden for forhandlingsteamet og ordføreren fuldt ud det kompetente udvalg om resultatet af forhandlingerne, som offentliggøres. Det kompetente udvalg modtager teksten til enhver foreløbig aftale, der forelægges det til behandling, i en form, der klart angiver ændringerne til udkastet til lovgivningsmæssig retsakt. Det kompetente udvalg træffer afgørelse i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 74.

Den foreløbige aftale, der indgås under forhandlingerne, bekræftes ved en officiel skrivelse. I forbindelse med første- og andenbehandlingsaftaler bekræfter formanden for Coreper den foreløbige aftale skriftligt over for formanden for det kompetente udvalg; i forbindelse med en tidlig andenbehandlingsaftale meddeler formanden for det kompetente udvalg Rådet, at vedkommende vil henstille til plenarmødet, at Rådets førstebehandlingsholdning, der svarer til den foreløbige aftales tekst, vedtages uden ændringer ved Parlamentets andenbehandling¹.

Mellem udvalgets godkendelse af den foreløbige aftale og afstemningen på plenarmødet skal der afsættes tilstrækkelig tid til, at de politiske grupper kan udarbejde deres endelige holdning.

Den foreløbige aftale underkastes juridisk-sproglig færdiggørelse i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 203. Der kan ikke foretages ændringer i en foreløbig aftale uden en eksplicit godkendelse, på det relevante niveau, fra både Parlamentet og Rådet.

4. Bistand til forhandlingsteamet

Forhandlingsteamet modtager alle de nødvendige ressourcer til at kunne udføre sit arbejde ordentligt. Det bistås af en "administrativ projektgruppe", der koordineres af det kompetente udvalgs sekretariat og som minimum bør omfatte Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender, Juridisk Tjeneste, Direktoratet for Retsakter, Parlamentets Pressetjeneste, og andre relevante tjenester der besluttet fra sag til sag. De politiske gruppers rådgivere indbydes til møder om forberedelse af eller opfølgning på trilogmøder. Enheden for Lovgivningsmæssige Anliggender koordinerer den administrative bistand til Parlamentets delegation til Forligsudvalget.

---

¹ Se punkt 18 i den fælles erklæring om den praktiske gennemførelse af den fælles beslutningsprocedure.

BILAG IV - Rækkefølgen af formandskaberne for Rådet¹

*Inddeling af rækkefølgen af formandskaberne i grupper af tre medlemsstater
(formandskabstrioer)*

Rumænien	Januar - juni	2019
Finland	Juli - december	2019
Kroatien	Januar - juni	2020
Tyskland	Juli - december	2020
Portugal	Januar - juni	2021
Slovenien	Juli - december	2021
Frankrig	Januar - juni	2022
Tjekkiet	Juli - december	2022
Sverige	Januar - juni	2023
Spanien	Juli - december	2023
Belgien	Januar - juni	2024
Ungarn	Juli - december	2024
Polen	Januar - juni	2025
Danmark	Juli - december	2025
Cypern	Januar - juni	2026
Irland	Juli - december	2026
Litauen	Januar - juni	2027
Grækenland	Juli - december	2027
Italien	Januar - juni	2028
Letland	Juli - december	2028
Luxembourg	Januar - juni	2029
Nederlandene	Juli - december	2029
Slovakiet	Januar - juni	2030
Malta	Juli - december	2030

---

¹ [EUT L 208 af 2.8.2016, s. 42](#)

Bilag V — Konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union for de flertal og tærskelværdier, der anvendes i forbindelse med den almindelige lovgivningsprocedure

Flertal, der anvendes til den almindelige lovgivningsprocedure	
I Parlamentet	
Simpelt flertal:	Flertal af de afgivne stemmer
Kvalificeret flertal:	Flertal af medlemmerne (ved en plenarmødeafstemning, dvs. 353 ud af 705 stemmer)
I Rådet	
Simpelt flertal:	Flertal af medlemsstaterne (14 medlemsstater for)
Kvalificeret flertal:	55% af medlemsstaterne for (dvs. 15 medlemsstater), der repræsenterer mindst 65% af EU's befolkning
Enstemmighed:	Alle medlemsstater, der stemmer, er for (det forhold, at en medlemsstat undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelse med enstemmighed)

Tærskler for proceduremæssige anmodninger i Parlamentet	
Lav tærskel:	1/20 af Parlamentets medlemmer eller en politisk gruppe (36 MEP'er)
Middelhøj tærskel:	1/10 af Parlamentets medlemmer, sammensat af en eller flere politiske grupper eller enkelte medlemmer eller en kombination af begge dele (71 MEP'er)
Høj tærskel:	1/5 af Parlamentets medlemmer, sammensat af en eller flere politiske grupper eller enkelte medlemmer eller en kombination af begge dele (141 MEP'er)